

Ліягона

**Більше підлітків
іде до храму:
допоможіть їм
підготуватися,
с. 18**

**Подивитися на свою
місію новими очима,
с. 42**

**Як єпископ може
допомогти вам
покаятися, с. 58**

**Ісус сказав любити
всіх—навіть задирак, с. 68**

*“Попри те, що ми
можемо відчувати,
що загубилися в
наших теперішніх
обставинах, Бог
обіцяє надію Його
світла—Він обіцяє
освітити шлях перед
нами і показати нам
вихід з темряви”.*

Президент Дітер Ф.
Ухтдорф, другий радник
у Першому Президентстві,
“Надія Божого світла”,
Лягона, трав. 2013, с. 70.

ПОСЛАННЯ

- 4 Послання Першого Президентства:**
Наша відповідальність—рятувати
Президент Томас С. Монсон
- 7 Послання візитного вчителювання: Божественна місія Ісуса Христа: Творець**

СТАТТІ

- 12 Добре виконуй частину свою**
Старійшина Квентін Л. Кук
Коли зберігати анонімність легше, ніж будь-коли, є важливі принципи, виконуючи які, можна залишатися віddаними своїй вірі і не одягати маску.
- 18 Підлітки і храмові завіти**
Гарі та Сьюзен Картер
Зараз настав час розпочати підготовку ваших дітей до відвідування храму.
- 20 Наш величний місіонерський спадок**
Ларене Портер Гонт і Лінда Деккер Лопес
Усі місіонери—в минулому чи зараз—служать з надією покращити життя інших людей.
- 26 Підготовані до дня битви**
Старійшина Едуардо Гаварет
Найпростіші принципи можуть вирішувати нашу долю в життєвих битвах.

- 30 Прискорення роботи зі спасіння**
Членство в Церкві Господа означає покликання повністю залучитися у Його роботу.
- 34 Стаючи людиною миру**
Метью Д. Фліттон
Євангелія змінила серце одного чоловіка і об'єднала його сім'ю.

РУБРИКИ

- 8 Блокнот жовтневої конференції: ідеї з генеральної конференції**
Тіна Спенсер
- 9 Як навчати з брошури Заради зміцнення молоді: Фізичне та психо-емоційне здоров'я**
- 10 Церковні новини**
- 38 Голоси святих останніх днів**
- 80 До нових зустрічей: Я клянусь ...**
Р. Вел Джонсон

НА ОБКЛАДИНЦІ

Перша сторінка обкладинки: Фотоілюстрація Коуді Белл. Четверта сторінка обкладинки: Фотоілюстрація Коуді Белл. Друга сторінка обкладинки: Фотоілюстрація iStockphoto/Thinkstock.

42

42 Як я можу бути успішним місіонером?
Лорен Бангертер Уайлд
На кожному кроці ми стикалися з відмовою. Я впала у відчай. Мені треба було знайти нове визначення успіху.

Чи зможете ви в цьому номері знайти заховану Ліягону? Підказка: поділіться фруктом.

46 Як стати місіонером, що відповідає стандартам книги Проповідуйте Мою євангелію
Старійшина Девід А. Беднар
Ці п'ять вимог допоможуть вам стати кращим місіонером.

51 Просто усміхнися і скажи "ні"
Хейзел Марі Тібул
Як я могла відмовити президенту компанії?

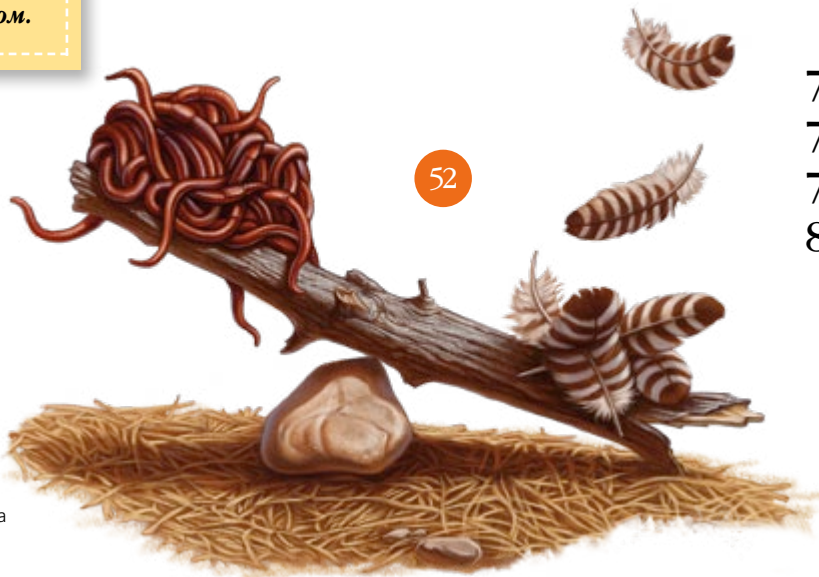
52 Заради зміцнення молоді: Будь сильним, будь здоровим, будь розумним
Старійшина Адріан Очоа
Взувай свої кросівки—і вперед!

54 Іти Його слідами
Меліса Зентено
Ставати як Ісус Христос нелегко, як вивчати вищу математику, але процес починається з вашого першого кроку.

56 Запитання і відповіді
Що мені сказати нечлену Церкви, який запитує, чому деякі члени Церкви не живуть за нашими нормами?

58 Чому і в чому мені необхідно сповідуватися перед моїм єпископом?
Старійшина С. Скотт Гроу
Покаяння—це особисті стосунки між Господом і мною. Чому ж мені необхідно поговорити ще й зі своїм єпископом?

52

61

61 Запроси Спасителя
Старійшина О. Вінсент Хелек
Спаситель чекає, щоб ти запросив Його у своє життя!

62 Зовсім новий диякон
Джейн Мак-Брайд Чоейт
Бенджі хвилювався, як він буде розносити причастя. Чи зможе він це зробити?

64 Слідами історії: Очікування в Уінтер-Квотерз
Дженніфер Медді

66 Святі зупиняються в Уінтер-Квотерзі
Арі Ван де Граафф

67 Особливий свідок: Як Ісус Христос промовляє до пророків?
Старійшина Д. Тодд Крістофферсон

68 Допомога Віолеті
Шарлотт Мей Шеппард
Віолета завжди погано ставилася до Емми. Чому Емма має бути до неї доброю?

70 Початкове товариство вдома: Я ділитимуся євангелією з усіма Божими дітьми

72 Камілла з міста Нью-Йорк

74 Наша сторінка

76 Для молодших дітей

81 Портрет пророка: Девід О. Мак-Кей

Перше Президентство: Томас С. Монсон,
Генрі Б. Айрлінг, Дітер Ф. Ухтордорф

Ворум Дванадцятьох Апостолів: Бойд К. Пекер,
Л. Том Перрі, Рассел М. Нельсон, Даллін Х. Оукс,
М. Рассел Баллард, Річард Г. Скотт, Роберт Д. Хейлз,
Джеффри Р. Холланд, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук,
Д. Тодд Крістофферсон, Ніл Л. Андерсен

Редактор: Крейг А. Кардон

Консультанти: Шейн М. Боуен, Бредлі Д. Фостер,
Крістоффель Голден молодший, Ентоні Д. Перкінз

Головний директор: Девід Т. Ворнер

Директор з питань підтримки

сім'ї і членів Церкви: Вінсент А. Вон

Директор церковних журналів: Аллан Р. Лойборг

Бізнес-менеджер: Гарф Кеннон

Головний редактор: Р. Вел Джонсон

Помічники головного редактора: Раян Карр,
Ларен Портер Гонт

Помічник з видання: Мелісса Зентено

Редколегія: Сюзен Берретт, Девід Діксон, Девід А.
Едвардс, Метью Д. Фліттон, Мінді Рей Фрідман, Лорі
Фуллер, Гарретт Х. Гарфф, Дженіфер Греїс Джоунс,
Хікарі Лофтус, Майкл Р. Морріс, Річард М. Ромні, Пол
Ванденберге, Джулія Вудбері

Головний директор художнього відділу:

Дж. Скотт Кнудсен

Керівник художнього відділу: Тедд Р. Петерсон

Дизайнери: Дженетт Ендриус, Фей П. Ендрус, С. Кімбол
Ботт, Томас Чайлд, Нейт Джонс, Керрі Лінн С. Геррін,
Коллін Хінклі, Ерік П. Джонсен, Сюзен Лофгрін, Скотт М.
Муй, Бред Тер

Координатор з прав власності: Коллітт Небекер Он

Керівник видавництва: Джейн Енн Пітерс

Склад видавництва: Кевін С. Бенкс, Конні Боуторп Брідж,
Джулі Бурдетт, Брайан В. Двіджі, Деніс Кірбі, Джинні Дж.
Нільсон, Гейл Тейт Рафферті

Підготовка до друку: Джефф Л. Мартін

Відповідальний за друк: Крейг К. Седжвік

Відповідальний за розповсюдження:

Стивен Р. Крістіансен

За інформацією щодо передплати і цін поза межами
Сполучених Штатів і Канади зайдіть на сайт store.lds.org
або звертайтеся до місцевого розподільного центру Церкви
або керівника приходу чи філії.

Рукописи і запитання надсилайте он-лайн на сайт
liahona.lds.org; поштою до *Liahona*, Rm. 2420, 50 E.
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; або
електронною поштою на адресу: liahona@ldschurch.org.

Ліягона (слово з Книги Мормона, що означає "компас"
або "дороговказ") друкується: албанською, англійською,
біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською,
голландською, грецькою, датською, естонською,
індонезійською, ісландською, іспанською, італійською,
камбоджійською, китайською, кірибаті, корейською,
китайською (спрощеною), латвійською, литовською,
мальгаською, маршалійською, монгольською, німецькою,
норвезькою, польською, португальською, російською,
румунською, самоанською, себуано, словенською,
суахілі, тагальською, таїтянською, тайською, тонганською,
угорською, українською, урду, фіджійською, фінською,
французькою, хорватською, чеською, шведською та
японською мовами. (Періодичність видання різна в
залежності від мови).

© 2013 by Intellectual Reserve, Inc. Усі права застережено.
Printed in the United States of America.

Текст та ілюстрації з *Ліягони* можна копіювати для
разового некомерційного церковного або домашнього
використання. Ілюстративні матеріали не можна копіювати,
якщо інше не зазначено у відповідному місці біля ілюстрації.
Із запитаннями щодо авторських прав звертайтеся до Офісу
інтелектуальної власності за адресою: Intellectual Property
Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA;
електронна адреса: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2013 Vol. 13 No. 10. LIAHONA (USPS 311-480)
Ukrainian, (ISSN 1096-5173) is published monthly by The
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North
Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price
is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.
Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days'
notice required for change of address. Include address label
from a recent issue; old and new address *must* be included.
Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line: 1-800-
537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American
Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information:
Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ідеї для домашнього сімейного вечора

У цьому номері є статті та вправи, якими можна скористатися на домашньому
сімейному вечорі. Ось два приклади:

ФОТОІЛЮСТРАЦІЯ КРЕЙГА ДІМОНДА

**"Як стати місіонером, що відповідає
стандартам книги Проповідуйте Мою
євангелію", с. 46:** Ви можете сім'єю
обговорити п'ять якостей місіонера,
який відповідає нормам книги *Пропо-
відуйте Мою євангелію*. Потім спробуйте
відпрацювати ці принципи. Ви можете
проглянути сім'єю один з розділів книги
Проповідуйте Мою євангелію і дати кож-
ному можливість на короткий час спробу-
вати викладати місіонерські уроки, в той
час як інші члени сім'ї будуть грати роль
зацікавлених. Ви можете обговорювати
труднощі місіонерської роботи та вдатися
до мозкового штурму, щоб визначити,
яким чином розвивати якості, описані
старійшиною Девідом А. Беднаром.

**"Будь сильним, будь здоровим,
будь розумним", с. 52:** Проглянувши
статтю старійшини Адріана Очоа, ви
можете запланувати захід, що доз-
волить вашій сім'ї разом зайнятися
фізкультурою. Ви можете пограти в
спортивну гру або піти на прогулянку.
Переконайтеся, що ваш захід відповідає
віку та здібностям членів сім'ї (напри-
клад, ви можете попросити старших
дітей допомагати молодшим дітям
справлятися із завданням). Після заходу
сім'єю обговоріть переваги актив-
ного способу життя. Ви також можете
запланувати заходи, які допоможуть і
надалі всією сім'єю виконувати пророчу
пораду піклуватися про наші тіла.

ВАШОЮ МОВОЮ

Ліягона та інші церковні матеріали доступні багатьма мовами на сайті languages.lds.org.

ТЕМАТИЧНИЙ ПОКАЖЧИК

Номери сторінок відповідають першій сторінці статті.

Грубі слова, 80
Діти, 76
Дружба, 39, 40, 72
Єпископи, 58
Здоров'я, 9, 52
Історія Церкви, 64, 66
Ісус Христос, 7, 76
Лихо, 42, 64, 68
Мак-Кей, Девід О., 81
Милосердя, 4, 20, 34, 68
Мир, 34
Місіонерська робота, 20, 30, 42, 46, 61, 70, 72

Мова, 80
Норми, 56, 80
Одкровення, 67
Підготовка, 26
Піонери, 64
Повернення до активності, 4, 30, 38
Покаяння, 58
Приклад, 12, 56
Проповідуйте Мою євангелію, 42, 46, 54
Пророки, 67
Прощення, 58, 68

Риси Христового характеру, 54
Святий Дух, 41, 46
Священство, 62, 76
Слово мудрості, 9, 51, 52
Сотворіння, 7
Сповідь, 58
Спокуса, 51, 80
Судження, 56
Храм, 18, 34
Цілі, 12, 54
Чистота, 12, 51

Президент Томас С. Монсон

НАША ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ— РЯТУВАТИ

Для святих останніх днів вічне значення має необхідність рятувати наших братів і сестер, які з тієї чи іншої причини зійшли зі шляху активності в Церкві. Чи знаємо ми таких людей, які колись прийняли євангелію? Якщо так, то в чому полягає наш обов'язок з їхнього врятування?

Уявімо, що серед загублених є літні, овдовілі та хворі люди. Надто часто вони знаходяться у висушеній, безлюдній пустелі відокремленості, яка називається самотністю. Коли молодість минає, коли здоров'я погіршується, коли життєві сили тануть, коли світло надії тьмяніє, їх може укріпити і підтримати рука допомоги і співчутливе серце.

Звичайно ж, є й інші, хто потребує спасіння. Дехто бореться з гріхом, у той час як інші загубили шлях через страх, апатію або незнання. Якою б не була причина, вони відокремили себе від активності в Церкві. І вони майже напевно й далі блукатимуть, якщо в нас, активних членах Церкви, не прокинеться бажання їх врятувати і спасти.

Хтось, хто покаже шлях

Кілька років тому я отримав листа, написаного чоловіком, який відійшов від Церкви. Подібних йому є надто багато серед членів Церкви. Розповівши, як він став неактивним, чоловік пише:

“У мене було так багато, а зараз залишилося так мало. Я нещасний і почувуюся, ніби є невдахою в усьому. Євангелія ніколи не залишала мого серця, хоча вона й залишила моє життя. Я прошу вас молитися за мене.

Будь ласка, не забувайте тих з нас, хто опинився за бортом—загублених святих останніх днів. Я знаю,

де знаходиться Церква, але іноді думаю, що мені потрібен хтось, щоб показати шлях, підбадьорити мене, розігнати страхи і скласти мені свідчення”.

Коли я читав цього листа, мені пригадалося відвідування однієї з великих картинних галерей світу—знаменитого Музею Вікторії та Альберта у Лондоні, Англія. Там у розкішному обрамленні знаходиться шедевр, намальований 1831 року Джозефом Маллордом Вільямом Тернером. На картині зображено важкі темні хмари і несамовитість розбурханого моря, яке провіщає небезпеку і смерть. В далечині видніється вогник з викинутого на міліну корабля. На передньому плані зображено велику рятувальну шлюпку, яку підкидають вгору зустрічні хвилі пінистої води. Чоловіки з усіх сил налягають на весла, і шлюпка просувається вглиб розбурханого моря. На березі під нещадними поривами вітру стоять дружина і двоє дітей, мокрі від проливного дощу. Вони з тривогою вдивляються в море. Подумки я скоротив назву картини. Для мене її назва така: *На порятунок*¹.

За життєвими штормами ховається небезпека. Чоловіки і жінки, дівчатка і хлопчики опиняються викинутими на міліну; їм загрожує знищення. Хто вирушить у рятувальних шлюпках на порятунок, залишивши домашній затишок і сім'ю?

Наше завдання не є надто важким. Ми виконуємо Господню роботу, ми маємо право на Його допомогу.

Під час Свого служіння Учитель покликав рибалок в Галілеї залишити їхні сіті й піти за Ним, проголосивши: “Я зроблю вас ловцями людей”². Тож приєднаймося до шеренг ловців чоловіків та жінок, аби надати усю допомогу, на яку спроможні.

Нам належить обов'язок знаходити і рятувати тих, хто залишив безпеку активності в Церкві, щоб і їх можна було привести до столу Господа, аби бенкетувати Його Словом, насолоджуватися напарництвом Його Духа і бути “не чуж[ими]й не приходьк[ами], а співгорожан[ами] святим і домашні[ми] для Бога”³.

Принцип любові

Я зрозумів, що є дві основні причини, які найбільше впливають на повернення до активності й на зміни у ставленні, звичках і вчинках. По-перше, люди повертаються, бо хтось показав їм їхні вічні можливості й допоміг прийняти рішення досягнути їх. Менш активні люди не можуть більше задовольнятися посередністю, як тільки побачать, що можуть досягнути досконалості.

По-друге, інші повертаються завдяки тому, що близькі або “співгорожани святим” виконали настанову Спасителя і полюбили ближніх, як самих себе⁴, та допомогли їм

здійснити їхні мрії та реалізувати їхні плани.

Каталізатором у цьому процесі був—і завжди буде—принцип любові.

У буквальному розумінні ці люди, що опинилися в розбурханому морі на картині Тернера, подібні до багатьох наших менш активних членів Церкви, які чекають на порятунок тих, хто знаходиться в рятувальній шлюпці. Їхні серця прагнуть допомоги. Матері й батьки моляться за своїх синів і дочок. Дружини благують небеса, щоб на їхніх чоловіків звернули увагу. Іноді й діти моляться за своїх батьків.

Я молюся за те, щоб ми мали бажання рятувати менш активних

і повертати їм радість евангелії Ісуса Христа, яку вони можуть розділяти з нами, хто може запропонувати їм повне товариство.

Тож дотягнімося до тих заблуканих навколо нас, хто потребує спасіння: до літніх людей, овдовілих, хворих, тих, хто має вади, менш активних і тих, хто має виконує заповіді. Простягнімо їм руку, яка допомагає, і серце, яке знає співчуття. Таким чином ми принесемо радість у їхні серця і відчуємо глибоке задоволення, яке приходить до нас, коли ми допомагаємо іншим на шляху до вічного життя. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Повна назва картини: *Рятувальна шлюпка з агрегатом Менбі вирушає до викинутого на міліну судна, яке подає сигнал (блакитний вогник) біди.*
2. Матвій 4:19.
3. Ефесянам 2:19.
4. Див. Матвій 22:39.

ЯК НАВЧАТИ З ЦЬОГО ПОСЛАННЯ

Ви можете запитати людей, яких відвідуєте, чи знають вони когось, хто хотів би ходити до церкви. Ви могли б обрати одну людину і обговорити, як ви можете виявляти до неї любов, наприклад: запросити цю людину до участі в домашньому сімейному вечорі або на обід.

Дар від Джен

Джосі С. Кіпак

Я припустилася серйозних помилок, коли навчалася в старших класах середньої школи. Ті помилки потягнули за собою серйозні наслідки і сум, тож я вирішила скористатися літніми канікулами й змінитися. Коли знову розпочався шкільний рік, я їла свій бутерброд біля умивальника чи в порожньому коридорі, аби уникати продовження поганих стосунків.

Я ніколи не почувалася так самотньо.

Тоді Бог послав мені подарунок: Він послав мені Джен. Вона ніколи не засуджувала мене за мої помилки, а

натомість заохочувала рухатися в правильному напрямку. Думка про те, що вона буде в школі, допомагала мені продовжувати читати Писання і зміцнювати свідчення. Коли наближався випуск зі школи, я довела собі, що я остаточно змінилася.

Я не знаю, де була б зараз, якби Джен не допомогла мені. Чи змогла б я триматися своїх принципів без неї? На щастя, я цього ніколи не дізнаюся, бо вона була поруч зі своїм щирим серцем, з готовністю та бажанням допомагати мені.

Автор живе в штаті Юта, США.

ДІТЯМ

Як можна рятувати

Президент Томас С. Монсон навчає, що ми повинні приходити на допомогу іншим: літнім людям, овдовілим, хворим, менш активним і тим,

кому необхідна додаткова допомога. Поглянь на малюнки, що подані нижче, й обведи ті, на яких показано, що можна зробити, аби допомагати іншим.

Нижче, в рядочках, напиши, як ти можеш допомагати іншим. Малюнки можуть підказати тобі ідею.

З молитвою вивчіть поданий матеріал і намагайтеся дізнатися, чим поділитися з сестрами, яких ви відвідуєте. Як розуміння життя і місії Спасителя збільшує вашу віру в Нього і благословляє тих, кого ви оберігаєте? Щоб знайти більш докладну інформацію, зверніться до reliefsociety.lds.org.

Божественна місія Ісуса Христа: Творець

Це перше з серії послань візитного вчителювання, де буде розповідатися про різні аспекти місії Спасителя.

Ісус Христос “створив небеса, і землю” (3 Нефій 9:15). Він здійснив це силою священства під керівництвом Небесного Батька (див. Мойсей 1:33).

“Якими ж вдячними ми повинні бути за те, що мудрий Творець створив землю і помістив нас сюди,—сказав Президент Томас С. Монсон,—... щоб ми могли пройти часи випробувань, мати нагоду перевірити самих себе, аби нам підготуватися й отримати все, що Бог приготував для нас”¹. Коли ми застосовуємо свою свободу волі, щоб дотримуватися Божих заповідей і каятися, ми стаємо гідними, щоб повернутися і жити з Ним.

Про Сотворіння президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві, сказав:

“Всесвіт Він створив саме заради нас! ...

Існує парадокс людини: у порівнянні з Богом вона—ніщо; і в той же

час для Бога ми—все”². Знання про те, що Ісус Христос створив землю для нас, бо ми є всім для Небесного Батька, може допомагати нам збільшувати любов до Них.

З Писань

Іван 1:3; Євреям 1:1–2; Мосія 3:8; Мойсей 1:30–33, 35–39; Авраам 3:24–25

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Томас С. Монсон, “Перегони життя”, *Ліягона*, трав. 2012, с. 91.
2. Дітер Ф. Ухтдорф, “Ви—важливі для Нього”, *Ліягона*, лист. 2011, с. 20.
3. Джозеф Сміт, у *Дочки в Моєму царстві: історія і спадок Товариства допомоги* (2011), с. 185.
4. *Дочки в Моєму царстві*, с. 185.
5. Джозеф Сміт, у *Дочки в Моєму царстві*, с. 183.

Віра, сім'я, допомога

З нашої історії

Нас було створено на образ Божий (див. Мойсей 2:26–27), і ми маємо божественний потенціал. Пророк Джозеф Сміт навчав сестер Товариства допомоги “жити за [їхніми] привілеями”³. Беручи за основу це заохочення, сестер у Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів навчають жити відповідно до їхнього божественного потенціалу, досягаючи цілей, визначених для них Богом. “Коли вони приходять до розуміння того, хто вони насправді є—Божі дочки, які мають природжену здатність любити й виховувати—вони досягають свого потенціалу як святі жінки”⁴.

“Зараз ви поміщені в такі умови, коли ви можете діяти відповідно до тих добрих почуттів, які Бог вклав у ваше серце,—сказав пророк Джозеф Сміт.— Якщо ви будете жити за цими принципами, якою великою і славетною буде ваша нагорода в цілестіальному царстві! Якщо ви будете жити за своїми привілеями, ангели не будуть стримуватися, щоб бути вашими товаришами”⁵.

ЩО Я МОЖУ ЗРОБИТИ?

1. Як намагання зрозуміти нашу божественну природу збільшує нашу любов до Спасителя?
2. Як ми можемо виявляти вдячність за Божі створіння?

ІДЕЇ З ГЕНЕРАЛЬНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Тіна Спенсер

“Вгадайте, хто прийде на вечерю?”

За 15 днів до початку кожної генеральної конференції наша сім'я вивіщує напис, який є початком заходу “Вгадай, хто прийде на вечерю?”

Потім ми додаємо фотографії наших пророків, провидців та одкровителів з останнього номера церковного журналу з матеріалами конференції.

Моя підготовка полягає в тому, що я досліджую життя пророка, якого ми будемо вітати того вечора. Іноді я знаходжу предмети в домі, які уособлюють деякі знайдені мною факти, і кладу їх на тарілку. Під час обіду, коли я розповідаю історії про кожен з предметів, кожен намагається вгадати, про кого йде мова. Іноді я розповідаю історію або дві, якими пророк поділився під час попередньої генеральної конференції.

Я вражена тим, скільки мої діти пам'ятають про наших улюблених пророків та апостолів, і я знаю, що ця проста гра також збільшила мою любов і знання про цих великих чоловіків.

Мій особистий примірник конференції

Коли старійшина Ніл А. Андерсен, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, і його дружина Кеті відвідували конференцію нашого колу, сестра Андерсен розповіла нам одну історію. Вона сказала, що коли вони жили у Франції, вона робила фотокопії конференційних виступів для кожного з їхніх дітей—навіть для наймолодших. Вона була вражена, коли дізналася про ціну фотокопіювання, яка була дуже високою. Тоді їй спала така думка: “А хіба це не варте того, щоб ти і твоя сім'я мали слова Божих пророків?”

Ця історія по-справжньому мене зворушила, і я зробила все можливе, щоб кожен у нашій сім'ї мав особистий примірник виступів з конференції. Наші дочки дуже зраділи. Ми користувалися виступами під час домашніх сімейних вечорів та вивчення Писань. Я люблю дивитися, як одна з дочок самостійно читає виступи і робить підкреслення. Інша дочка, нещодавно охрищена, дуже просила мене читати з нею виступи разом.

Конференційний заклик

Під час свого уроку в Товаристві допомоги я закликала кожную сестру переглянути виступи з попередньої конференції; деякі сестри перечитали промови, інші—переглянули їх он-лайн. Кілька сестер сказали, що тепер набагато краще підготовлені до наступної конференції. ■

Автор живе в штаті Вашингтон, США.

ФІЗИЧНЕ ТА ПСИХО-ЕМОЦІЙНЕ ЗДОРОВ'Я

Для деяких молодих людей недотримання принципів підтримки хорошої фізичної форми може стати серйозною перешкодою в здатності знаходити друзів та розвитку впевненості у собі. Більше того, фізичне та психо-емоційне здоров'я є дуже важливими аспектами в підготовці до місії, яким часто не приділяється належна увага. На сторінках 52–53 цього номера старійшина Адріан Очоа, сімдесятник, обговорює, як піклування про своє тіло може захистити фізичне та психо-емоційне здоров'я. Він нагадує нам займатися фізичними вправами й дотримуватися Слова мудрості (див. УЗ 89), щоб ми були здоровішими і щасливішими. Якщо ви допомагаєте дітям вивчати й застосовувати принципи фізичного та психо-емоційного здоров'я, їхня впевненість у собі зміцниться і вони підготуються до майбутнього служіння.

Як сказав старійшина Очоа: “Піклування про тіло також благословляє ваш розум і допомагає пам'ятати, що ви дитина Бога і можете бути впевненими та щасливими. Наші емоційні, фізичні та духовні сторони пов'язані між собою”.

Рекомендації для навчання молоді

- Прочитайте разом статтю старійшини Очоа і розробіть план сімейних фізичних вправ з конкретними, реалістичними цілями покращення фізичної форми.
- З вашими дітьми-підлітками прочитайте розділ про фізичне та психо-емоційне здоров'я у брошурі *Заради зміцнення молоді* (сс. 25–27). Обговоріть, що означає бути психо-емоційно здоровим.
- Заспівайте разом “Хай на шляху все більше бід” (*Гімни*, № 57) і обговоріть, чого нас навчає воскресіння про важливість наших фізичних тіл.
- Вивчіть уривки з Писань, перераховані в цій статті й обговоріть, чого вони навчають про фізичне та психо-емоційне здоров'я.

Рекомендації для навчання дітей

- Покажіть своїй дитині зображення храму. Обговоріть, що означає, коли Апостол Павло навчає, що наше тіло—це “храм Духа Святого”, (1 Коринтянам 6:19) і як це знання може допомогти нам піклуватися про своє тіло і розум.

ВІДПОВІДНІ УРИВКИ З ПИСАНЬ

Приповісті 16:32

Даниїл 1:3–20

Лука 21:19

Римлянам 12:1–2

1 Коринтянам 6:19–20

1 Солунянам 5:14

Алма 38:12; 53:20

Учення і Завіти 88:15; 89

- Складіть перелік здорових розваг, у яких захоче брати участь ваша дитина разом із сім'єю. Потім складіть план того, як зробити ці заходи частиною вашого сімейного життя.
- Обговоріть способи того, як розуміти й керувати емоціями, у тому числі такими, як гнів чи сум. Заспівайте “Як радієш” (*Збірник дитячих пісень*, с. 125), “На Господа схожим бути” (*Збірник дитячих пісень*, с. 40) чи іншу пісню про почуття і правильні рішення. ■

ЦЕРКОВНІ НОВИНИ

Відвідайте news.lds.org, щоб дізнатися більше про церковні новини та події.

Члени Церкви можуть зробити запит на отримання лінії влади священства

Райан Моргенегг

Церковні новини

Церква на вимогу членів Церкви зараз може надати послугу з надання інформації щодо лінії влади священства. Лінія влади священства—це послідовний перелік обрядів висвячення, який можна прослідкувати до раннього періоду існування Церкви і, зрештою, до самого Спасителя.

Хоча в особистій лінії влади священства члена Церкви може зустрітися носій священства в чині сімдесятника, для чину сімдесятника не ведеться окремої лінії влади священства. Також лінія влади священства для висвячених єпископів та патріархів простежується через їхнє висвячення у первосвященики.

Від Церкви можна отримати тільки інформацію стосовно ліній влади Мелхиседеківського священства, лінії щодо Ааронова священства недоступні. Члени Церкви можуть зробити запит на отримання інформації про лінію влади Мелхиседеківського священства тільки для себе, для дитини, що проживає у сім'ї, або для молодого місіонера, який наразі служить на місії. Ці документи не є офіційними церковними записами.

Якщо ви бажаєте отримати свою лінію влади священства, вкажіть своє повне офіційне ім'я, дату народження, номер запису про членство (можна знайти на храмовій рекомендації або у діловода вашого приходу), ім'я особи, яка висвятила вас у чин старійшини або первосвященика (якщо відомо), свою зворотну адресу та номер телефону чи адресу електронної пошти.

Відправте свій запит до:

Priesthood Line of Authority

Global Service Center

120 North 200 West

Salt Lake City, Utah 84103-1514, USA

Факс: 1-801-240-6816

Телефон: 1-800-453-3860, додатковий 2-3500

Електронна адреса: Надішліть електронного листа до lineofauthority@ldschurch.org, написавши "PLA" у рядку "Тема". У відповідь ви отримаєте форму, яку треба заповнити та відправити назад (на будь-яке повідомлення, що містить "PLA" у темі листа, буде надіслана автоматична відповідь). ■

Лінію влади священства для тих, хто виконує обряди, можна простежити до самого Спасителя.

Танцюристи з віялами формують число "20" під час виступу, що відбувся на святкуванні 20-ї річниці Церкви в Монголії.

Монголія святкує 20-річчя Церкви

У понеділок, 15 квітня 2013 р., понад 300 членів Церкви зібралися на меморіальному пагорбі Зайсан в Улан-Баторі, Монголія, щоб святкувати 20-ту річницю заснування Церкви в цій країні. Хор з 50-ти хористів співав, а зібрання слухало запис виступу старійшини Ніла А. Максвелла (1926–2004), коли він у 1993 р. освячував землю Монголії для проповідання євангелії.

Старійшина Таї Квок Юен, колишній член президентства Азіатської території, який супроводжував старійшину Максвелла до Монголії у 1993 р., зазначив, що "руки Господа працюють невтомно в цій частині Його виноградника".

Річницю було ознаменовано численними заходами, що тривали протягом цілого тижня. На збори місіонерів, які служили в Монголії, прийшло 200 колишніх місіонерів. Понад 1000 монголів відслужили місію повного дня—це майже 1 на кожні 10 членів Церкви в Монголії. Увечері, в п'ятницю, по всій Монголії відбулися служби хрищення; того дня було охрищено 24 особи. Мері Н. Кук, яку недавно звільнили з посади у генеральному президентстві Товариства молодих жінок, виступила під час духовного зібрання Товариства молодих жінок, а Центр сімейної історії протягом

дня відкритих дверей презентував відео з інструкціями стосовно нового проекту щодо Сімейного дерева. Святковий концерт відображав багату монгольську культуру і таланти багатьох членів Церкви.

Гаїтянські святі останніх днів на святкуванні річниці допомагають саджати дерева

1 травня 2013 р. члени Церкви на Гаїті взяли участь у грандіозному проекті всієї країни з посадки дерев. Велику кількість молодих дерев було посаджено у перший день проекту, і ще набагато більше чекають своєї черги. По завершенні проекту приблизно 400000 нових дерев почнуть зростати на Гаїті, включаючи лимонні та апельсинові дерева, кокоси, папайї і дуби.

Придбання дерев Церквою є частиною її тривалої підтримки гаїтян у подоланні наслідків землетрусу. Цей проект також залучив членів Церкви до служіння під час святкування 30-ї річниці заснування Церкви у цій острівній країні. Три десятиріччя тому Президент Томас С. Монсон—тоді член Кворуму Дванадцятьох Апостолів—відвідав Гаїті і освятив цю країну для проповідання відновленої євангелії.

Старійшина Ніл Л. Андерсен, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, був

присутнім на Гаїті під час святкування річниці і головував на відкритті меморіальної дошки, якою було відзначено початок розбудови Церкви на Гаїті.

Церква передає понад 453592 кілограми продуктів харчування компанії Feeding America

У травні 2013 р. Церква передала через гуманітарний відділ Благодійної служби святих останніх в якості дарунку понад 453592 кілограми продуктів харчування компанії Feeding America, найбільшій у Сполучених Штатах некомерційній організації допомоги голодуючим. Пожертвування включало консервовані продукти: фрукти, овочі і боби, які сім'ї нужденних отримують через різні громадські комори і притулки по всіх Сполучених Штатах.

Боб Айкен, президент і генеральний директор компанії Feeding America, повідомив, що пожертвування забезпечать людей продуктами харчування приблизно на 625000 прийомів їжі.

На задньому плані можна побачити як місіонери та члени Церкви саджають дерева високо в горах над столицею Гаїті, містом Порт-о-Пренс.

ФОТОГРАФІЯ ДЖЕЙСОНА СВЕНСЕНА

**Старійшина
Квентін Л. Кук**
З Кворуму
Дванадцятьох Апостолів

Президент Девід О. Мак-Кей часто розповідав історію, яка сталася з ним під час місіонерського служіння в Шотландії. Минуло зовсім мало часу після його приїзду на місію, і він відчував тугу за домом, тому провів кілька годин, оглядаючи замок Стірлінг, розташований неподалік. Коли разом з напарником він повертався додому, вони проходили повз будинок, де на камені над вхідними дверима, було вирізьблено напис, який приписують Шекспіру. Там були такі слова: “Ким би не був ти, добре виконуй частину свою”.

Згадуючи цей випадок, Президент Мак-Кей розповідав: “Я сказав собі, тобто це зробив Дух всередині мене: “Ти—член

**ДОБРЕ
ВИКОНУЙ
ЧАСТИНУ
СВОЮ**

Будьте праведними. Створюйте сім'ю. Знаходьте належний спосіб забезпечувати себе всім необхідним. Служіть, коли вас покликають. Підготуйтеся до зустрічі з Богом.

ФОТОГРАФІЯ СТАРІЙШИНИ КВЕНТІНА Л. КУКА ЗРОБЛЕНА КРЕЙГОМ ДІМОНДОМ; ФОТОІЛЮСТРАЦІЯ СКОТТА ДЕВІСА

Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Більш того, ти тут як представник Господа Ісуса Христа. Ти прийняв відповідальність бути представником Церкви". Потім я подумав [про] те, що ми зробили того дня. Ми оглядали замок; ми дізналися більше історичних фактів, отримали інформацію, вона правильна, і я відчув радість. ... Однак це не була місіонерська робота. ... Я сприйняв послання на тому камені, як призначене для мене, і з того часу ми намагалися виконувати свою частину, служачи місіонерами в Шотландії"¹.

Те послання було настільки важливим і справило на Президента Мак-Кея такий вплив, що воно надихало його до кінця життя. Він прийняв рішення, що які б обов'язки на нього не покладалися, він буде виконувати їх якнайкраще.

Не грайте чужу роль

Бачачи той величезний позитивний потенціал, який маєте ви, молоде покоління Церкви, що мене може непокоїти у вашому майбутньому? Яку пораду я можу дати вам? По-перше, кожен з вас опинятиметься в ситуаціях, коли під тиском обставин ви будете зображати з себе когось—навіть одягати маску—і ставати особою, яка насправді не відображає, ким ви є чи ким хочете стати.

У перші роки історії Церкви пророк Джозеф, Емма та їхні 11-місячні близнюки—Джозеф та Джулія—жили у Гай-рамі, шт. Огайо, на фермі Джона та Еліс Джонсонів. Обое дітей захворіли на кір. Джозеф і його маленький син спали на розсувному ліжку біля вхідних дверей.

Однієї ночі група чоловіків з обличчями, вимазаними у чорне, увірвалася в будинок, витягнувши пророка на вулицю, де побили і вимазали дьогтем його та Сідні Рігдона.

Найтрагічнішим під час цього нападу було те, що маленький Джозеф надихався нічного повітря і сильно застудився, коли

його батька тягнули на вулицю. Внаслідок цього через кілька днів він помер².

Учасники вбивства Пророка і його брата Гайрума також розмалювали свої обличчя чорним, щоб їх не впізнали³.

В наш час, коли дотримуватися анонімності легше, ніж будь-коли, є важливі принципи, згідно з якими не слід одягати маску і варто бути відданими “вірі, за котру життя віддавали”⁴.

Найбільший захист від неправильного вибору—не одягати жодної маски анонімності. Якщо вам колись захочеться так вчинити, будь ласка, знайте, що це

Старійшина Л. Том Перрі добре виконував свою частину, коли був в Японії.

серйозна ознака небезпеки і один із засобів супротивника, який намагатиметься змусити вас зробити те, що вам не слід робити.

Зараз поширеним є приховування імені, коли люди пишуть он-лайн огидні, в'їдливі, нетерпимі послання анонімно. Дехто називає їх *жахливими*.

Апостол Павло писав:

“Не дайте себе звести,—товариство лихе псує добрі звичаї!

Протверезіться правдиво, та й не грішіть, бо деякі Бога не знають” (1 Коринтянам 15:33–34).

Зрозуміло, що грубість у спілкуванні—це не лише питання поганих манер. Якщо до неї вдаються святі останніх днів, вони можуть негативно вплинути на людей,

які нічого не знають про Бога або не мають свідчення про Спасителя.

Будь-яке використання Інтернету для того, щоб чіплятися до когось, зіпсувати репутацію або виставити людину в поганому світлі—варте догани. Що ми спостерігаємо у суспільстві—так це те, що коли люди одягають маску анонімності, вони більш схильні до такої поведінки, яка є руйнівною для цивілізованого діалогу. Це також порушує основоположні принципи, яких навчав Спаситель.

Спаситель казав, що Він прийшов не для того, щоб засудити світ, але спасти світ. Потім Він пояснив, що означає судити:

“Суд же такий, що світло на світ прибуло, люди ж темряву більш полюбили, як світло,—лихі-бо були їхні вчинки!

Бо кожен, хто робить лихе, ненавидить світло, і не приходять до світла, щоб не зганено вчинків його.

А хто робить за правдою, той до світла йде, щоб діла його виявились, бо зроблені в Бозі вони” (Іван 3:19–21; див. також вірші 17–18).

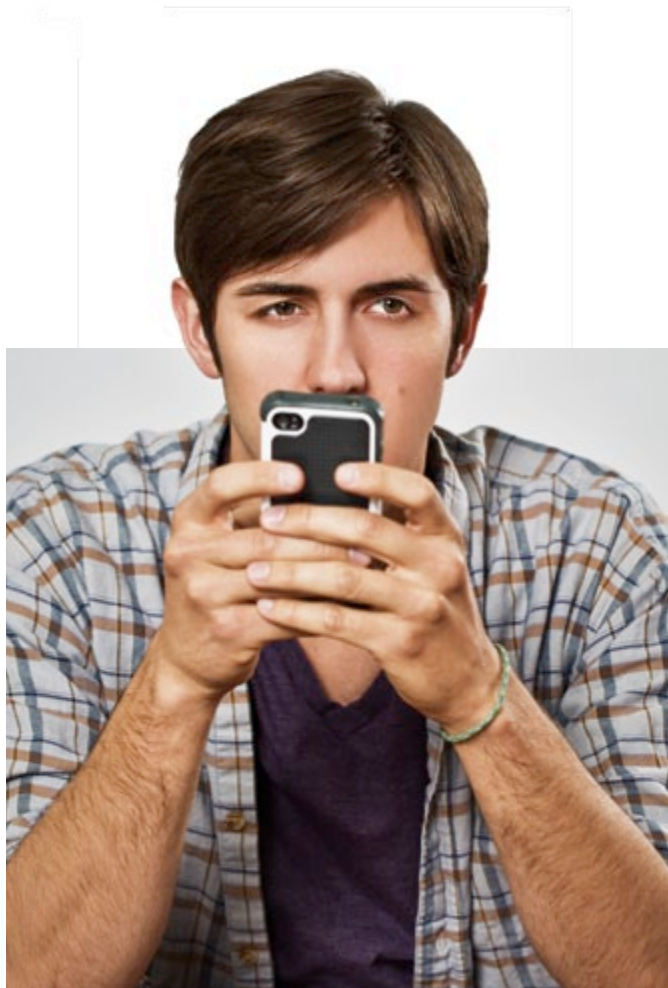
Праведним не потрібно носити маски, щоб приховувати свою сутність.

Діяти у відповідності з вашими істинними віруваннями

Ви дієте відповідно до своїх істинних вірувань, присвячуючи час тому, що буде зміцнювати і розвивати ваш характер і допоможе вам стати більше схожими на Христа. Я сподіваюся, що ніхто з вас не дивиться на життя головним чином, як на розвагу та гру, але насамперед як на час, щоб “підготуватися до зустрічі з Богом” (Алма 34:32).

Чудовий приклад виконання своєї частини й належного використання часу можна спостерігати в житті старійшини Л. Тома Перрі, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, коли він, перебуваючи у Військово-Морських силах США, служив у окупованій Японії в кінці Другої світової війни. Старійшина Перрі поділився такою історією, коли записував своє особливе свідчення про Спасителя.

“Я був серед першої хвилі морських піхотинців, які відправлялися до Японії за мирним призначенням після Другої світової війни. Прибуття до спустошеного міста Нагасакі викликало одне з найсумніших вражень у

Найбільший захист від неправильного вибору—не одягати жодної маски анонімності.

моєму житті. Велика частина міста була повністю зруйнована. Деякі мертві досі не були поховані. Ми, окупаційні війська, створили штаб і пішли працювати.

Обстановка була дуже гнітючою, і деякі з нас хотіли зробити щось особливе. Ми пішли до капелана нашої дивізії та попросили дозволу на відбудування християнських церков. Через обмеження, запроваджені урядом за часів війни, ці церкви майже припинили свою діяльність. Кілька їхніх будівель були дуже сильно пошкоджені. Наша група взялася відремонтувати та поштукатурити ці каплиці у свій вільний час, щоб там знову могли проводитися християнські служби.

“...Ми знайшли служителів, які не мали змоги проводити службу у воєнні роки, та запропонували їм повернутися до їхнього проповідування. Це була визначна подія для нас і цих людей, коли вони знову відчували свободу сповідувати свою християнську віру.

Мені назавжди запам'яталася одна подія, що відбулася, коли ми поверталися додому, залишаючи Нагасакі. Коли ми сідали на потяг, що мав відвезти нас до наших кораблів для повернення додому, багато піхотинців почали глузувати з нас. Вони були зі своїми подружками, які прощалися з ними. Вони насміхалися з нас і говорили, що ми пропустили багато цікавого, перебуваючи в Японії, що ми лише змарнували свій час, працюючи й штукатурячи стіни.

Саме тоді, коли ці піхотинці досягли вершини свого глузування, раптово на маленькому пагорбі, що поблизу станції, з'явилася біля двох сотень тих прекрасних японських християн із церков, що ми відбудували. Вони співали “Воїнство Христове”. Ці люди підійшли та засипали нас подарунками. Потім вони всі вишикувалися вздовж залізничної колії. А коли потяг рушив, ми витягнули свої руки, щоб доторкнутися до їхніх пальців. Ми не могли вимовити жодного слова, емоції просто переповнювали нас. Але нам було приємно, що ми змогли чимось допомогти цьому народові у відновленні християнської віри в повоєнний час”⁵.

Будь ласка, поміркуйте й будьте винахідливими в тому, як ви використовуєте свій час. Як видно з прикладу старійшини Перрі, я не маю на увазі, що вам треба постійно говорити про свою релігію чи виставляти свою віру на показ. Це може бентежити як вас, так і Церкву. Я кажу про те, що вам треба ставати такими, якими ви маєте стати.

Поставте належні цілі

Моя третя порада стосується певних цілей, над якими ви маєте поміркувати. Майже у той самий час, коли старійшина Перрі був у Японії з Військово-Морськими силами, президент Бойд К. Пекер, президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, служив у Японії у Військово-Повітряних силах наприкінці Другої світової війни.

У 2004 році я супроводжував президента Пекера та інших до Японії. У нього була можливість ще раз побувати в тих місцях, де він раніше був, і замислитися над

Президент Бойд К. Пекер мав благословення за встановлення праведних цілей.

здобутим досвідом і рішеннями, які він приймав у той час. З його дозволу я поділюся деякими його думками і почуттями.

Президент Пекер розповідав про випадок, який стався на острові Окінава. Він вважає, що то була його гора в пустині. Особиста підготовка і знайомство з іншими членами Церкви поглибили його віру в євангельські вчення. Однак йому ще не вистачало підтвердження—непохитного знання про те, що, як він відчував, є істиною.

Біограф президента Пекера так описує те, що відбувалося: “У якості підтвердження він прагнув відчути мир, а натомість стикнувся з пеклом війни, яка велася проти невинних. Шукаючи усамітнення і часу для роздумів, він зійшов одного дня на узвишшя, з якого

було видно океан. Там він побачив жалюгідні залишки селянської хатини, поруч занедбане поле солодкої картоплі. А серед зав’ялої картоплі тіла вбитих матері та двох її дітей. Побачене наповнило його глибоким сумом, який переплітався з почуттям любові до своєї сім’ї та до всіх сімей”⁶.

Він згодом зайшов у тимчасовий бункер, де розмірковував, думав і молився. Президент Пекер, згадуючи той випадок, описав те, що я назвав би духовним досвідом. Він отримав натхнення стосовно свого майбутнього життя. Звичайно ж, він і гадки не мав, що його буде покликано до високого святого покликання, яке він зараз має. Він бачив себе учителем, який приділяє особливу увагу вченням Спасителя. Він прийняв рішення, що буде жити праведно.

До нього прийшло глибоке відчуття, що він має знайти праведну дружину і що разом вони матимуть велику сім’ю. Цей юний солдат розумів, що обрана ним професія не принесе великих грошей, тому його мила супутниця повинна розділяти однакові з ним пріоритети й обходитися без певних матеріальних речей. Сестра Донна Пекер була і є досконалою супутницею для президента Пекера. У них ніколи не було надлишкових грошей, але їм завжди всього вистачало. Вони виростили 10 дітей і жертвували разом. Зараз у них 60 онуків і більше 80 правнуків.

Я розповідаю цю правдиву історію, тому що надто часто наші цілі базуються на тому, що цінує світ. Найголовніше в дійсності є досить простим для членів Церкви, які отримали спасительні обряди. Будьте праведними. Створюйте сім’ю. Знаходьте належний спосіб забезпечувати всім необхідним. Служіть, коли вас покликають. Підготуйтеся до зустрічі з Богом.

Спаситель навчав, що “життя чоловіка не залежить від достатку маєтку його” (Лука 12:15).

Розбудуйте свою країну і громаду

Крім розвитку особистих рис, якостей і прийняття рішень, необхідних для того, щоб стати таким поколінням, яким ви маєте стати, ви будете розбудовувати свою країну і громаду там, де живете. Вашому поколінню доведеться захищати праведність і релігійну свободу. Іудейсько-християнський спадок, який ми отримали, є не лише цінним, але також і важливим для плану

Іудейсько-християнський спадок, який ви отримали, є не лише цінним, але також і важливим для плану нашого Небесного Батька. Нам необхідно зберегти його для майбутніх поколінь.

нашого Небесного Батька. Нам необхідно зберегти його для майбутніх поколінь. Нам треба об'єднатися з усіма хорошими людьми, у тому числі й з усіма іншими віруючими—в першу чергу з тими, хто вважає себе підзвітними Богові за свою поведінку. Це ті люди, які зрозуміють пораду, що “ким би не був ти, добре виконуй частину свою”. Успішне посилення іудейсько-християнських цінностей та релігійної свободи стане ознакою вашого покоління, як великого покоління, яким воно і має бути.

Беручи до уваги виклики, які існують у світі в наш час, Перше Президентство і Кворум Дванадцятьох Апостолів особливо занепокоєні тим, щоб ви належним чином брали участь у політичному процесі своєї країни. Церква займає нейтральну позицію в політичних перегонах і не підтримує ні кандидатів, ні партії. Однак ми очікуємо, що наші члени Церкви будуть активно підтримувати тих кандидатів і партії за своїм вибором, які ґрунтуються на принципах, що захищатимуть хороший уряд. Наше учення є чітким: “треба старанно шукати чесних ... та мудрих людей”, які є хорошими (УЗ 98:10).

Ми впевнені у вас. Провідництво Церкви щиро вірить, що ви можете будувати царство так, як жодне покоління не робило це до вас. До вас звернені не лише наша любов і впевненість, але і молитви та благословення. Ми знаємо, що успіх вашого покоління є важливим для невпинного встановлення Церкви і зростання царства. Ми молимося, щоб ви добре виконували свою частину, не одягали масок, діяли відповідно до своєї істинної сутності, встановлювали належні цілі й розбудовували свою країну та громаду. ■

З виступу на духовному вечорі Церковної системи освіти для дорослої молоді, виголошеного в Університеті Бригама Янга—Айдахо 4 березня 2012 року. Повний текст англійською мовою знаходиться на сайті lds.org/broadcasts/archive/ces-devotionals/2012/01?lang=eng.

ПОСИЛАННЯ

1. David O. McKay, in Francis M. Gibbons, *David O. McKay: Apostle to the World, Prophet of God* (1986), 45
2. Див. Mark L. Staker, “Remembering Hiram, Ohio,” *Ensign*, Oct. 2002, 32, 35.
3. Див. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 24.
4. “Віддани вірі,” *Гімни*, № 155.
5. L. Tom Perry, in “Joy—for Us and Others—Comes by Following the Savior,” <http://lds.org/prophets-and-apostles/what-are-prophets-testimonies?lang=eng>.
6. Lucile C. Tate, *Boyd K. Packer: A Watchman on the Tower* (1995), 58–59.

Гарі та Сьюзен Картер

Як храмові працівники ми маємо благословення знайомитися з дорослою молоддю, яка приходить до храму отримувати особистий ендаумент. Ми побачили, що семінари з підготовки для відвідування храму допомагають їм, але вплив праведних батьків і провідників відіграє більш важливу роль у допомозі їм підготуватися до укладання храмових завітів. Як батьки і провідники ми повинні допомагати молоді підготуватися не лише до служіння на місці повного дня, яке триває усього декілька місяців, але і до укладання і дотримання храмових завітів, які тривають вічність. Перші кроки можна починати в дитинстві.

Підготовка дітей

Батьки можуть показувати своїм дітям важливість храму, відвідуючи храм і ділячись своїм свідченням про храмову роботу. Навіть там, де неможливо часто відвідувати храм, батьки можуть вселити у своїх дітей бажання відвідувати храм.

Президент Говард В. Хантер (1907–1995) навчав батьків: “Давайте будемо ділитися з дітьми своїми духовними почуттями, які ми маємо у храмі. І давайте більш енергійно і більш зрозумілими словами навчати їх тому, що ми можемо розповісти стосовно цілей дому Господнього”¹. Нашим дітям треба знати, що храм—це місце, де ми отримували відповіді на свої запитання і де ми відчуваємо Божу любов.

ПІДЛІТКИ І ХРАМОВІ ЗАВІТИ

Зі зменшенням вікових обмежень для місіонерів повного дня десятки тисяч молодих людей зараз укладають священні храмові завіти.

Батьки також можуть навчати своїх дітей чекати і жити достойно того дня, коли вони будуть гідні отримання своєї храмової рекомендації обмеженої дії, як тільки їм виповниться 12 років. Коли настає час і ці молоді люди можуть відвідувати храм, ми бачимо радість і гордість, з якою вони пред’являють ці рекомендації у храмі.

Підготовка молоді

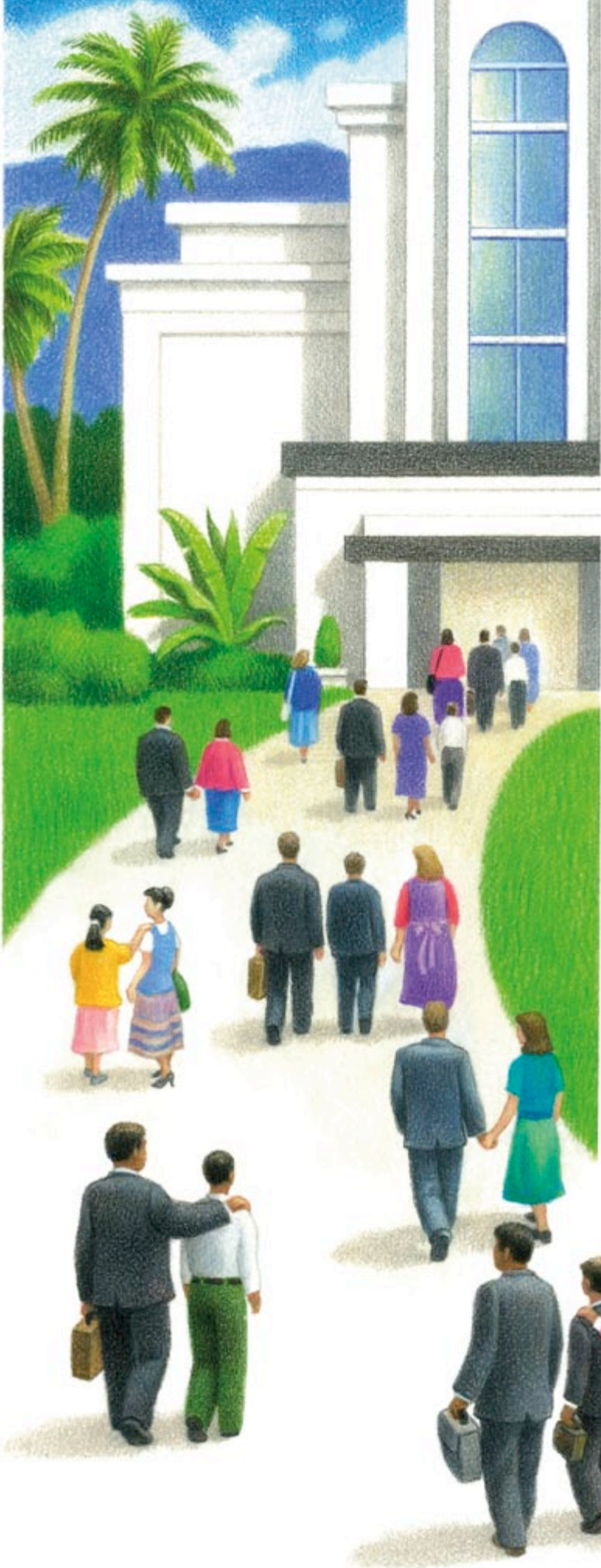
Батьки можуть допомагати дітям залучатися до дослідження сімейної історії, щоб, коли їм виповниться 12 років, вони могли віднести до храму картки з іменами родичів. Тим

молодим людям, які це роблять, старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, пообіцяв: “Ваша любов і вдячність за ваших предків зросте. Ваше свідчення про Спасителя і навернення до Нього стануть глибокими і міцними. І я даю вам обіцяння, що ви будете захищені від наростаючого впливу супротивника”².

Ми багато разів бачили, як здійснюється це обіцяння. Нещодавно одна молода жінка сказала нам, що знайшовши ім’я своєї бабусі, вона прийшла до храму, щоб виконати за неї роботу. Дівчина розповідала, що коли христилася за бабусю, то мала виразне відчуття, що вона радо зустрине її у наступному житті. Випадки, подібні цьому, зміцнюють свідчення і вселяють бажання брати участь у подальших обрядах храму.

Багато молодих людей відчувають спокусу одягатися нескромно. Якщо батьки і провідники носять привабливий, скромний одяг, під яким можна носити храмовий одяг,

молоді люди розуміють, що і вони також це зможуть робити. Молоді необхідно зрозуміти, що стиль їхнього одягу і ставлення до своїх тіл є виявом їхнього учнівства.

Батьки можуть допомагати молоді підготуватися до відвідування храму, допомагаючи їм зрозуміти завіти, які вони там укладатимуть. Храмові завіти включають обіцяння “суворо дотримуватися закону чесності й цнотливості, бути милосердними, доброзичливими, толерантними і чистими; набувати як талантів, так і матеріальних засобів, щоб поширювати істину і надихати [людство]; залишатися вірними справі істини та шукати будь-яких способів робити вклад у величну підготовку, аби земля була готовою прийняти свого Царя—Господа Ісуса Христа”³. Батьки можуть свідчити, що молоді люди отримуватимуть особисті величні благословення упродовж усього життя, якщо дотримуватимуться цих завітів, а ці завіти набиратимуть для молоді більшого значення, якщо їхні батьки допомагатимуть їм зрозуміти, що як благословення, так і завіти є можливими завдяки Спокуті Ісуса Христа.

Є багато способів того, як ми можемо допомагати нашим дітям і молоді отримувати благословення храму. Чим краще вони будуть підготовлені, тим більша ймовірність того, що вони матимуть мир і відчуватимуть Духа й таким чином зможуть отримати величний духовний досвід під час отримання свого ендаументу. Надихаючий храмовий досвід допоможе їм стати більш відданими учнями Христа і кращими місіонерами. Вони матимуть більше бажання допомагати людям, яких навчають, підготуватися до отримання своїх особистих священних храмових обрядів. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Howard W. Hunter, “Follow the Son of God,” *Ensign*, Nov. 1994, 88.
2. Девід А. Беднар, “І серця дітей повернуться”, *Ліягона*, лист. 2011, сс. 26–27.
3. Лист Першого Президентства, 10 жов. 1988 р.; див. також Рассел М. Нельсон, “Готуйтеся до благословень храму”, *Ліягона*, жов. 2010, с. 41.

НАШ ВЕЛИЧНИЙ МІСІОНЕРСЬКИЙ СПАДОК

*Усі місіонери—в минулому чи зараз—
служать з надією покращити життя
інших людей.*

Ларене Портер Гонт і Лінда Деккер Лопес

Співробітники редакції церковних журналів

Сьогоднішні місіонери продовжують традиції величного спадку, наповнюючи землю знанням про Господа (див. Ісаїя 11:9). Від Авраама до Павла, до Аммона, до Уїлфорда Вудраффа місіонери з Писань і з історії Церкви служать сучасним місіонерам чудовими взірцями для наслідування.

Незалежно від того, ким ми є: членами церкви, які намагаються виконувати місіонерську роботу; тими, хто готується до служіння на місії повного дня; тими, хто служить на місії чи повернувся з місії—ми можемо черпати відвагу і натхнення з цих прикладів.

Наш місіонерський спадок у Біблії та Дорогоцінній Перлині

Місіонери Старого Заповіту, такі як Йона, покликалися, щоб донести голос попередження до людей (див. Єзекїїль 3:17–19). На прикладі Йони ми навчаємося важливості покаяння і послуху. Історія про Авраама вчить нас про родовід і силу Мелхиседекового священства.

Місіонери Нового Завіту, такі як Петро і Павло, працювали над тим, щоб зберегти вчення Ісуса Христа. Однак з часом світ упав у відступництво. Господь відновив євангелію через пророка Джозефа Сміта. Зараз ми працюємо, як і ті місіонери, щоб зберегти вчення Ісуса Христа і розповісти про них.

© 2002 ДЕНІЕЛ А. ЛЬЮІС

Йона на березі біля Ніневії, художник Деніел А. Льюїс. Йона покався і пішов проповідувати та стверджувати, що Єгова царює повсюди і не обмежується у своїй любові лише однією країною чи народом (див. Йона 1–4).

ГОЛОС ЗАСТЕРЕЖЕННЯ

“Оскільки Господь є добрим, Він покликає служителів, щоб застерігати людей про небезпеку. ... Пригадаймо Йону. Спочатку він утік, ухилившись від Господнього покликання застерігти жителів Ніневії, гріхи яких так засліпили їм очі, що вони не бачили небезпеки. Йона знав, що упродовж віків злочестиві люди не визнавали пророків, а іноді й убивали їх. Однак, коли Йона пішов звіщати з вірою, Господь благословив його безпекою й успіхом”.

Президент Генрі Б. Айрінг, перший радник у Першому Президентстві, “Здіймаймо голос застереження!”, *Ліягона*, січ. 2009, с. 3.

Петро та Іван перед правителями в Єрусалимі, художник Саймон Веддер. Петра та Івана припродували до синадрию і первосященик запитав у них: “Чи ми не заборонили з погрозою вам, щоб про те ім'я не навчати? І ото, ви своєю наукою переповнили Єрусалим. ... Відповів же Петро та сказа[в]: ... “Бога повинно слухатися більш, як людей!” (Дії 5:28–29).

Апостол Павло, художник Карел Скрета. Під час своїх подорожей та в листах Павло складав потужне свідчення про Спасителя в Малій Азії та в багатьох інших країнах того часу.

Мелхиседек благословляє Авраама [Авраама], художник Уолтер Рейн. Мелхиседек благословляє Авраама (див. Буття 14:18–20) і також дарує йому священство (див. УЗ 84:14). Іншого разу Господь явився Аврааму і сказав: “Я намітив ... зробити з тебе священнослужителя, щоб нести Моє ім'я в чужу землю. ... Ти будеш благословенням для твого сімені після тебе, щоб у своїх руках вони несли це священнослужіння і священство до всіх народів” (Авраам 2:6, 9).

© ГАРІ Л. КЕПІ, КОПІЮВАННЯ ЗАБОРОНЕНО

НАВЧАТИ НЕВІРУЮЧИХ

“Сини Мосії ... пішли до ламанійців. Незважаючи на те, що цим вірним місіонерам довелося навчати людей, традиції яких вочевидь не сприяли духовному зростанню, вони все ж таки допомогли здійснити могутню зміну в серці цих ламанійців. Ми знаємо, що ... “усі з Ламанійців, які повірили в їхнє проповідання, і були навернені до Господа, ніколи не відпали” (Алма 23:6)”.

Elder James B. Martino of the Seventy, “Repentance That Brings Conversion,” *Ensign*, Sept. 2012, 58.

Аммон перед царем Ламонієм, художник Гарі Л. Кепі. Аммон, один з синів Мосії, врятував отари царя Ламонія. Коли цар запитав Аммона, чи був той посланий Богом, Аммон сказав, що він просто людина, яку було покликано Святим Духом навчати євангелії “народ [Ламонія], щоб їх могло бути приведено до пізнання того, що є справедливим і істинним” (Алма 18:34).

Наш місіонерський спадок у Книзі Мормона

Алма, Амулек, сини Мосії та Самуїл Ламанієць—це лише кілька з величних взірцевих місіонерів, яких ми знаходимо у Книзі Мормона. Від них ми навчаємося прикладу покаяття, віри, послуху і сміливості. Як і вони, ми можемо покладатися на натхнення і одкровення від Бога, щоб керуватися ними в нашому місіонерському служінні.

Він приніс добру новину моїй душі, художник Уолтер Рейн. Ангел прийшов до Самуїла Ламанійця і приніс “добру новину [Самуїловій] душі” стосовно приходу Спасителя (Геламан 13:6–7). Виконуючи своє покликання проповідати нефійцям, Самуїл зійшов на міську стіну Зарагемлі й поділився цією доброю новиною з людьми.

Наш місіонерський спадок в Ученні і Завітах

Після Відновлення євангелії, місіонери відігравали важливу роль. Такі з них, як Ден Джоунс, Орсон Гайд і Парлі П. Пратт розповідали про Книгу Мормона і про євангелію Ісуса Христа. Одні, подібно до Сем'юела, брата пророка Джозефа, служили поруч зі своїм домом. Інші їхали далеко, щоб ділитися євангелією в таких місцях,

як Таїланд, Сандвічеві острови (Гавайї), Данія та Англія.

Ці перші місіонери часто служили тривалі й неодноразові місії. Вони залишали батьків, наречених, дружин, дітей і онуків, так само, як і ми. Сьогодні вони є для нас прикладом віри, відваги, послуху, витривалості й старанності.

Мормонські проповідники, художник Арнольд Фріберг, з оригінального твору Крістен Далсгард. Сцена того, як перші місіонери-святі останніх днів навчають євангелії датську сім'ю, що зібралася в своєму сільському будиночку, є типовим зображенням проведення місіонерської роботи в 19-му столітті. Місіонери також навчали на розі вулиць або в міських будинках для зібрань.

Уілфорд Вудрафф готується до хрищення на фермі Бенбоу, художник Річард А. Мюррей. У 1840 році Господь скерував Уілфорда Вудраффа до ферми Джона Бенбоу в Герефордширі, Англія. "Там були люди, які молилися про порядок речей, що існував у давні часи,—писав Уілфорд.— Внаслідок цього за перші тридцять днів після приїзду я охрестив шістьсот тих людей. За вісім місяців праці в тій країні я привів до Церкви вісімсот душ. Чому? Тому що був народ, підготовлений до євангелії" ("Discourse," Deseret Weekly, Nov. 7, 1896, 643).

Щойно прибули місіонери охристили місцевих жителів на Сандвічевих островах (Гавайї) ще в 1851 році. Ця фотографія була зроблена набагато пізніше.

КОПЛІВАННЯ ЗАБОРОНЕНО

Розбудова нашого місіонерського спадку

З того часу, як Президент Томас С. Монсон оголосив на генеральній конференції у жовтні 2012 року, що молоді чоловіки і жінки можуть вирушати на місію в молодшому віці, десятки тисяч святих останніх днів вирушили на місіонерську ниву.

На генеральній конференції в квітні 2013 року старійшина Ніл Л. Андерсен, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, додав своє свідчення про місіонерську роботу й заохотив кожного з нас стати важливою складовою цього дива,

яке зараз розгортається, допомагаючи тим, хто готовий почути євангелію: “Так само певно, як те, що Господь надихнув більшу кількість місіонерів до служіння, Він так само пробуджує розум і відкриває серця більшої кількості хороших і чесних людей, які приймуть Його місіонерів. Ви вже знаєте їх або познайомитеся з ними. Вони є у вашій сім’ї або живуть по сусідству, проходять повз вас на вулиці, сидять біля вас у школі й спілкуються з вам он-лайн” (“Це—диво”, *Ліягона*, трав. 2013, с. 78). ■

Бути піонерами на вулиці, художник Кен Спенсер. Ці двоє місіонерів діляться євангелією з чоловіком навпроти книжкової крамниці в Нью-Брунсвіку, шт. Нью-Джерсі, США.

ВАША МІСІОНЕРСЬКА ТАБЛИЧКА

“Якщо ви не є місіонером повного дня з табличкою на пальто, то зараз настав час написати її на вашому серці—написати, як казав Павло, “не чорнилом, але Духом Бога Живого”.

Старійшина Ніл Л. Андерсен, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Це—диво”, *Ліягона*, трав. 2013, с. 78.

З ЛЮБЕЗНОГО ДОЗВОЛУ МУЗЕЮ ІСТОРІЇ ЦЕРКВИ.

з ЛЮБ'ЯЗНОГО ДОЗВОЛУ МУЗЕЮ ІСТОРІЇ ЦЕРКВИ.

Ламанійці розквітнуть, наче троянда, художник Хоселіто Хесус Асеведо Гарсія. Ця картина передає дух місіонерської роботи серед іспаномовних людей. Двоє місіонерів готуються навчати євангелії, у той час як люди живуть своїм повсякденним життям. Храм в місті Ліма, в Перу, розташований серед невеликих будиночків і місцевих тварин, символізує зростання Церкви.

© ІВІ, з ЛЮБ'ЯЗНОГО ДОЗВОЛУ ДЖУЕІ ІНГ ЧЕН

Невтомні місіонери, Джуї Інґ Чен. Члени Церкви в Тайвані, як і всі члени Церкви, які бажають займатися місіонерською роботою, прагнуть ділитися своєю радістю, яку вони отримують від євангелії та Писань. Писання знаходяться на столі, а у високому блакитному контейнері знаходяться скручені в рулони зображення Тайванського храму в Тайбеї.

з ЛЮБ'ЯЗНОГО ДОЗВОЛУ МУЗЕЮ ІСТОРІЇ ЦЕРКВИ.

Місіонери-святі останніх днів у Сьєрра-Леоне, художник Еміль Вільсон. Перша місія у Сьєрра-Леоне була організована у Фрітауні 1 липня 2007 року. 2 грудня 2012 року кіл у Фрітауні став 3000-м колом Церкви.

Старійшина Едуардо Гаварет
Сімдесятник

ПІДГОТОВАНІ ДО ДНЯ БИТВИ

*Поклавши довіру на Спасителя, Господа Саваота,
будьмо готові й не спіткнімося на полі битви.*

У 1485 році на англійському троні був Річард III. То був час нестабільності, і Річарду неодноразово доводилося захищати свою корону. Однак він був досвідченим полководцем, відважним і кмітливим воїном, який мав армію 8–10 тис. чоловік.

Того ж року претендент на англійський трон Генріх Тюдор, граф Річмонда, кинув Річарду виклик і виступив проти нього в місцевості, яка і дала назву тій битві: Босворт-Філд. Генріх, на відміну від Річарда, не був досвідченим полководцем, а його військові сили сягали усього 5 тис. солдат. Але на своєму боці він мав гарних порадників—дворян, які брали участь у подібних битвах, у тому числі й проти Річарда. Настав ранок битви, і всі вважали, що Річард переможе.

Загальновідома, сповнена драматизму легенда, коротко оповідає події 22 серпня 1485 року. Того ранку король Річард і його соратники готувалися до бою з армією Генріха. Переможець битви стане правителем Англії. Незадовго перед битвою Річард послав конюшого дізнатися, чи підготували його улюбленого коня.

“Швидко підкуй його,—наказав конюший ковалеві.— Король хоче їхати на чолі своєї армії”.

Коваль відповів, що треба зачекати. “За останні кілька днів я підкував усю армію,—сказав він,—і в мене не залишилося заліза”.

Нетерплячий конюший сказав, що не може чекати. “Вороги короля вже наступають, і ми повинні зустрітися з ними на полі битви,—відповів він.— Зроби підкову з того, що маєш”.

Як і було наказано, коваль зробив усе, що тільки міг, викувавши чотири підкови з куска заліза. Готовими підковами він підкував три ноги у коня. Але коли зібрався підкувати четверту, то зрозумів, що у нього немає достатньо цвяхів.

“Мені потрібен ще один або два цвяхи, мені потрібно трохи часу, щоб викувати їх”,—сказав він конюшому.

Однак конюший не хотів більше чекати. “Я вже чую звук сурми,—сказав він.— Забий стільки цвяхів, скільки маєш”.

Коваль сказав, що зробить усе можливе, але не гарантує, що четверта підкова буде триматися.

“Підбий її,—наказав конюший.— І швидше, а то король Річард розгнівається на нас обох”.

Невдовзі почалася битва. Щоб надихнути своїх солдат, Річард їздив по полю битви на коні, бився і підбадьорював їх закликком: “Вперед! Вперед!”

Проте, коли Річард поглянув на поле битви, то в далечині помітив, що частина війська відступає. Боючись, що інші солдати також можуть почати відступ, він галопом помчав до місця прориву, щоб підбадьорити солдат. Однак перш ніж Річард зміг до них дістатися, його кінь спіткнувся й упав, скинувши короля на землю. Одна з підков, як побоювався коваль, відпала під час несамовитого галопу.

Річард підскочив з землі, коли його кінь піднявся і помчав далі. Армія Генріха наступала, а Річард розмахував високо у повітрі мечем і вигукував: “Коня! Коня! Все царство—за коня!”

ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО НЕЗНАЧНЕ

“Дослухайтесь до пророчих вчень, яких Христос хотів би, аби ви дотримувалися. Не

будуйте своє майбутнє щастя, шукаючи легших шляхів, а натомість дотримуйтеся надійних принципів євангелії. Пам'ятайте: мале веде до великого. На вигляд незначні проступки або нехтування чимось малим можуть призвести до великих проблем. Більш важливо те, що прості, сталі, хороші звички ведуть до життя, рясно наповненого благословеннями”.

Старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Двадцятьох Апостолів, “Заради миру в домі”, Лягона, трав. 2013, с. 29.

Та було надто пізно. До того часу військо Річарда почало втікати, злякавшись наступачих військ Генрі, і битву було програно. З того часу люди склали приказку:

*Через цвях відпала підкова,
Через підкову спіткнувся кінь,
Через коня було програно битву,
Через битву було втрачено царство,
І все через якийсь цвях¹.*

Триматися своїх принципів

Коли я думаю про цю історію, то розмірковую над тим, як така дрібниця, як погано закріплений на підкові цвях, призвела до такого повороту подій. Ми можемо порівняти загублений цвях з принципами євангелії. Якщо ми відступаємо від євангельських принципів та поєднаних з ними цінностей і вчинків, то стаємо безпомічними на полі битви в боротьбі зі спокусами та злом.

Про які принципи ми забуваємо у своєму житті та в сім'ї? Чи нехтуємо ми особистою та сімейною молитвою? Старанним вивченням Писань? Регулярним проведенням домашнього сімейного вечора? Сплатою повної десятини? Служінням нашим братам і сестрам? Дотримання Суботнього дня? Храмовим поклонінням? Виявом любові до ближніх?

Кожен з нас може зазирнути всередину себе і знайти, чого нам не вистачає—яких принципів або дій нам треба міцніше *триматися* у своєму житті та в сім'ї. Потім, коли ми визначимо принцип чи дії, нам треба старанно діяти з усією рішучістю, аби *закріпити цвях*—жити за цим принципом відданіше і краще готувати себе та сім'ю відстоювати те, що є правильним.

В Ученні і Завітах Господь радить: “Візьміть шолом спасіння, і меч Мого Духа, який Я проллю на вас, і Мое слово, яке Я відкриваю вам, і ... будьте вірними, доки Я не прийду” (27:18).

Своїм вірним служителям Спаситель пообіцяв: “Їхня рука буде Моєю рукою, і Я буду їхнім щитом і прикриттям; і Я підпережу їхні стегна, і вони битимуться мужньо за Мене; ... і вогнем Мого обурення Я збережу їх” (УЗ 35:14).

Тож пам'ятаймо, що навіть, коли “приготовлений кінь на день бою,—як сказано в Приповідях,—але перемога від Господа” (21:31). Тож приймімо запрошення Моронія прийти до Христа і вдосконалюватися в Ньому (див. Мороній 10:32). І, поклавши надію на Спасителя, Господа Саваота, підготуймося, щоб не спіткнутися на полі бою зі злом. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. “For Want of a Horseshoe Nail,” in William J. Bennett, ed., *The Book of Virtues: A Treasury of Great Moral Stories* (1993), 198–200.

Прискорення РОБОТИ ЗІ СПАСІННЯ

Коли ми запрошуємо, любимо і служимо іншим, ми стаємо справжніми учнями Ісуса Христа і допомагаємо прискорити роботу зі спасіння.

Хоча новина про те, що місіонери повного дня зможуть працювати онлайн і проводити екскурсії по домах зборів є надихаючою, ці зміни є крихітною частиною загальної картини роботи зі спасіння. Набагато важливішим є те, яким чином ми, як члени Церкви, вписуємося у більш величній картині прискорення роботи зі спасіння. Нас не просять брати участь у новій програмі. Нас просто заохочують бути справжніми учнями Ісуса Христа. Наша роль полягає в тому, щоб більше часу та уваги приділяти любові та служінню тим, хто оточує нас—утішати нужденних колег, запрошувати наших друзів на хрищення, допомагати літньому сусідові прибрати у дворі, запрошувати малоактивного члена Церкви на обід або допомагати ближньому з сімейною історією. Це все є природними, радісними способами для запрошення малоактивних членів Церкви і людей, які не належать до нашої віри, у наше життя і, відповідно, до світла евангелії. Ділитися з ними цікавою і священною частиною нашого життя насправді може бути найбільш ефективним способом, завдяки якому будь-хто з нас може “трудитися у винограднику [Ісуса Христа] для спасіння душ людських” (УЗ 138:56).

Що означає робота зі спасіння?

Робота зі спасіння—це робота Небесного Батька, щоб “здійснювати безсмертя і вічне життя людини” (Мойсей 1:39). Ця важлива робота складається з місіонерської роботи членів Церкви, утримання навернених, повернення до активності малоактивних, виконання храмової та сімейно-історичної роботи і навчання евангелії¹. Занадто часто ми вважаємо, що ці аспекти евангелії не пов'язані між собою. Але на *Всесвітній трансляції для провідництва “Робота зі спасіння”* 23 червня 2013 року старійшина Рассел М. Нельсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав, що “ця робота неподільна. Не існує окремих видів діяльності; усі вони є частиною роботи зі спасіння”².

Вислів “Прискорення роботи зі спасіння”—назва супровідного веб-сайту з трансляцією (hasteningthework.lds.org) стосується обіцяння Господа: “Я прискорю Мою роботу в належний час” (УЗ 88:73).

ФОТОІЛЮСТРАЦІЯ ДЕВІДА СТОКЕРА

Основні обряди священства—хрищення, конфірмація, висвячення у священники для чоловіків і храмові обряди—виступають як значущі події на нашому шляху для того, щоб повернутися до Небесного Батька. Коли ми беремо участь у роботі зі спасіння, ми самі йдемо цим шляхом завіту і надихаємо інших наслідувати наш приклад.

Члени Церкви і місіонери працюють разом під владою ключів священства

Настав час, щоб знову зосередитися на основному принципі, який полягає в тому, що членство в Господній

Церкві означає бути покликаним, щоб повністю залучитися до Його роботи зі спасіння. Президенти колів і єпископи тримають ключі священства для місіонерської роботи у своїх підрозділах Церкви³ і допомагають членам Церкви робити те, що роблять справжні учні Христа—ділитися світлом євангелії. Президенти місій тримають ключі священства, які дозволяють їм скеровувати роботу місіонерів, які служать під їхнім провідництвом⁴. Місіонерів повного дня навчають вчити тих, хто був готовий сприйняти євангелію. Вони допомагають членам Церкви у виконанні місіонерської роботи, а не навпаки. Таким

чином місіонери повного дня і місіонери-члени Церкви стають напарниками у привнесенні євангелії в життя тих, кого Господь підготував для її отримання.

Під час трансляції Президент Томас С. Монсон сказав: “Настав час для членів Церкви і місіонерів об’єднатися, працювати разом, трудитися в Господньому винограднику, щоб приводити душі до Нього. Він приготував для нас засоби ділитися євангелією у багато способів і Він допомагатиме нам в наших трудах, якщо ми діятимемо з вірою, щоб виконати Його роботу”⁵.

Старійшина Ніл Л. Андерсен, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, говорив про важливість любові. Він сказав: “Ми працюємо разом у вірі і єдності—у вірі, бо Господь направлятиме наші кроки; в єдності, бо робота одне з одним і з місіонерами завжди мотивується любов’ю до Нього, одне до одного й людей, яким ми служимо”⁶.

Ради приходів надихають, провідники місіонерської роботи приходів координують

Під керівництвом єпископа, рада приходу сприяє, підтримує і координує зусилля членів приходу у плануванні та проведенні роботи зі спасіння у приході⁷.

Як член ради приходу, провідник місіонерської роботи приходу “координує роботу приходу з пошуку, навчання і хрищення зацікавлених. Він координує цю роботу з роботою місіонерів повного дня”⁸.

Звертаючись до провідників місіонерської роботи приходів, старійшина Нельсон сказав: “Допомагайте їм змістовно заповнювати їхні книги призначення зустрічей, щоб вони не витрачали час, стукаючи у двері у пошуках людей для навчання... [Ви] є з’єднувальною ланкою між місіонерами, радою приходу та членами приходу”⁹.

Справжня ознака успіху

Як святі останніх днів, ми благословенні жити в цей час, коли Господь прискорює Свою роботу. Оскільки Бог має мету розмістити нас на землі в цей час, ми маємо можливість зробити більше, ніж, на нашу думку, ми зможемо. Ми не зазнаємо невдачі до тих пір, поки простягаємо руку доброти і любові до тих, хто потребує нашої дружби й допомоги. Успіх у місіонерській роботі приходить, якщо слідувати натхненню, яке рине до наших розумів і сердець, і просто запрошувати інших долучатися до нашого життя, зосередженого на євангелії. Запрошення—це ознака успіху, навіть якщо люди не христяться або стають активними в Церкві. Як сказав старійшина Джеффри Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятиох Апостолів, про велику армію місіонерів, яка зараз вступає на місіонерську ниву: “Зараз настав час, коли ми повинні казати: “Ось вони приїдуть”. Усі ми повинні планувати як користуватися цим посланям небесами ресурсом і використовувати його якомога ефективніше”¹⁰.

Для нас усіх це час для того, щоб більш чітко зрозуміти нашу роль у прискоренні роботи зі спасіння. Якщо здійснення місіонерської роботи, утримання навернених, повернення до активності малоактивних, виконання храмової та сімейно-історичної роботи і навчання євангелії є природною частиною нашого життя, ми відчуватимемо велику радість і будемо наділені духовними дарами, які нам потрібні для зміцнення Церкви у 21-му столітті. ■

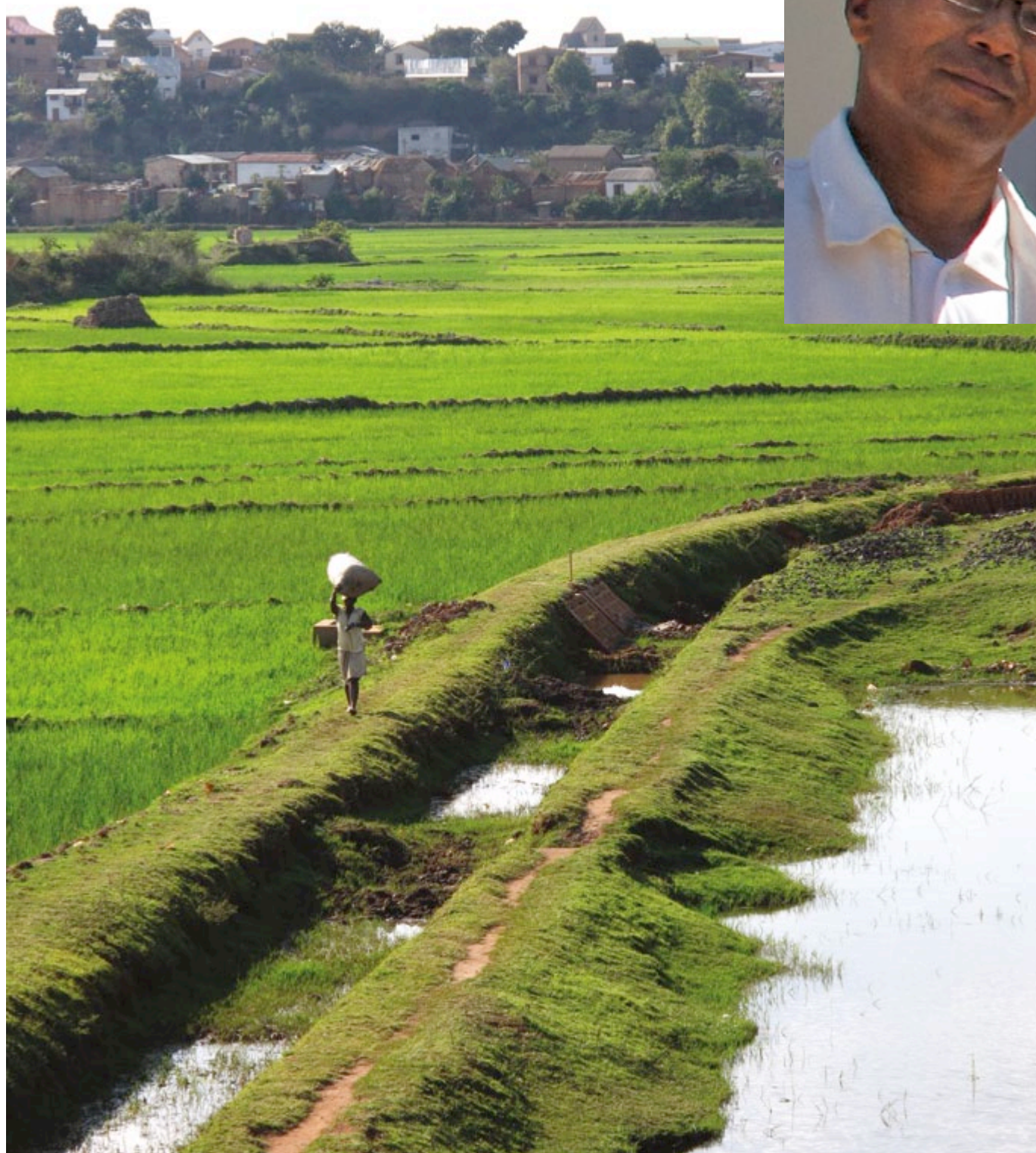
ПОСИЛАННЯ

1. Див. *Довідник 2: Керування Церквою* (2010), розділ 5.
2. Рассел М. Нельсон, *Робота зі спасіння: всесвітня трансляція для провідництва*, 23 червня 2013 року, hasteningthework.lds.org.
3. Див. *Довідник 2*, 5.1.6; 5.1.9.
4. Див. *Довідник 2*, 5.1.6.
5. Томас С. Монсон, *Робота зі спасіння*, hasteningthework.lds.org.
6. Ніл А. Андерсен, *Робота зі спасіння*, hasteningthework.lds.org.
7. Див. *Довідник 2*, 5.1.2.
8. *Довідник 2*, 5.1.3.
9. Рассел М. Нельсон, *Робота зі спасіння*, hasteningthework.lds.org.
10. Джеффри Р. Холланд, *Робота зі спасіння*, hasteningthework.lds.org.

Для перегляду відео *Робота зі спасіння: всесвітня трансляція для провідництва* 26 мовами, відвідайте веб-сайт hasteningthework.lds.org. Ви також можете знайти трансляцію, архівовану 59 мовами на lds.org/broadcasts. *Довідник 2: Керування Церквою* можна знайти 29 мовами на lds.org/manual/handbook.

Підвозячи в машині місіонерок, Роджер Рандріанарісон розпочав свій шлях учнівства.

ФОТОГРАФІЯ СІМ'Я РАНДРІАНАРИСОН ЗРОБЛЕНА МЕТЬЮ Д. ФІЛТОНОМ

СТАЮЧИ ЛЮДИННОЮ МИРУ

Храм, місія і служіння допомогли Роджеру та його сім'ї рухатися в напрямку створення вічної сім'ї.

Метью Д. Фліттон

Співробітник редакції церковних журналів

Роджер Рандріанарісон знав, що чогось не вистачає у його сімейному житті.

“Я молився Богові, щоб отримати допомогу в пошуках того, що буде скеровувати мою сім'ю,—каже він.— Я мав бажання вести свою сім'ю до чогось хорошого, до того, що виведе нас на правильний шлях”.

Його непокоїло те, як виховувати трьох дітей—синів, Рандріанандрі і Седініріна, та дочку Ніріну. Йому було неприємно, що його неврівноважений характер був причиною складнощів у сім'ї. Він хотів бути добрішим батьком.

“Я вирішив, що саме мені треба змінюватися, бо бачив, яким став”,—розповідає він.

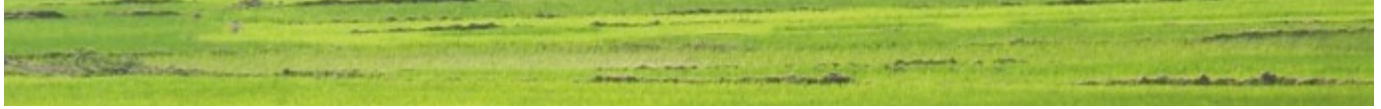
Роджер втратив будівельний бізнес кілька років тому і працював таксистом в Атананаріво, Мадагаскар. Одного дня він підвозив двох сестер-місіонерок.

“Як тільки вони сіли в машину, то запитали, як мене звуть і чи є в мене сім'я,— розповідає він.— Вони запитали, чи знаю я, хто такий Бог і чи молюся Йому”.

Місіонерки співали з Роджером пісні, поки їхали, і запросили його до Церкви. Він намагався кілька разів прийти, але ніяк не міг узгодити збори зі своїм розкладом і втратив контакт з місіонерками.

Приблизно через 5 місяців, одного дня, Роджер працював вдома, коли почув, як на вулиці двоє місіонерів розмовляють біля його паркана. Роджер знав, що вони прийдуть поговорити і з ним. У нього було відчуття, що йому слід ствердно відповідати на всі поставлені ними запитання.

Представившись, місіонери запитали Роджера, чи знає він щось про Бога. Так. Чи хоче він помолитися Богові? Так. Чи хоче він поговорити з місіонерами? Так. Коли? Зараз. Місіонери сказали, що повернуться за 20 хвилин.

Вивчення євангелії всією сім'єю допомогло Рандріанарісонам згуртуватися.

Коли вони повернулися, то привели з собою члена Церкви, який жив неподалік.

Упродовж місяця місіонери багато разів навчали Роджера в його домі. Решта його сім'ї через слухи про Церкву не хотіла навчатися у місіонерів. Після місяця вивчення євангелії Роджер пішов до Церкви з місіонерами. Теплота, з якою його прийняли, справила враження на нього. “Члени Церкви зустріли мене так, ніби ми давно були знайомі”,—розповідає він.

Роджер прийшов додому з Церкви і сказав сім'ї, що через місяць буде христитися і що вони самі можуть вирішувати, чи приєднуватися їм до Церкви чи ні. Вони попросили його зачекати, щоб і вони христилися разом з ним. Вони почали ходити на збори і також були приємно здивовані.

Перше відвідування церковних зборів справило глибоке враження на старшого сина Роджера, Рандріанандрі. “Коли я вперше прийшов до Церкви, то був дуже здивований, бо люди були такими смиренними,—розповідає він.— По-перше, вони були відповідним чином одягнуті для Церкви. Після цього я зрозумів, що вони дійсно прийшли з певною метою, а не лише, щоб вийти на люди”.

Уся сім'я Рандріанарісонів була охрищена 20 лютого 2003 року. На той час Ніріні було 8 років,

Седініріну—17, а Рандріанандрі—19. Сім'я перестала працювати в неділю й життя за євангелією стало для неї пріоритетним.

Зміни

“Після хрищення я помітила в нашому домі багато змін,—розповідає Ареліна, дружина Роджера.— Він став духовним домом, і так багато благословень, як матеріальних, так і духовних, прийшли завдяки життю за євангелією”.

Щодо мирських справ, Роджер завдячує Небесному Батькові за допомогу у відновленні свого бізнесу. Після двох років роботи таксистом та виконання будь-чого для забезпечення сім'ї, він почав отримувати контракти на будівництво. “Я впевнений, що Бог завжди благословляє мене, коли я приймаю рішення йти за Ним”,— каже він.

Але, за словами синів, найбільшу зміну вони помітили в характері батька. Зараз вони розповідають про нього, як про взірць смирення і доброти. Роджер каже, що євангелія переконала його в необхідності змінитися. З того часу, як він почав її вивчати, Роджер намагається наповнювати своє життя добрими справами.

“Завдяки євангельським вченням я ніколи не втрачаю контроль над собою,—каже він.— Іноді хочеться

роздратуватися, але євангелія в моєму серці та в моєму душі. Це допомагає мені зберігати спокій”.

Коли виникає неприємна ситуація, саме Роджер заспокоює членів сім'ї і нагадує, що слід діяти так, як це зробив би Спаситель.

“Мій батько став смиренним і зараз із любов'ю піклується про нашу сім'ю,—каже Седініріна.— Коли я дивлюся, як змінився мій батько, я такий вдячний за Небесного Батька, за євангелію і за членство у Церкві”.

Вічна сім'я

У 2006 році завдяки Загальному фонду підтримки відвідувачів храму Роджер і Ареліна поїхали до Йоганнесбурга, Південно-Африканська Республіка, щоб запечататися у храмі.

З 2009 по 2011 рік Седініріна і Рандріанандрі служили на місії в Південно-Африканській Республіці—Сідініріна в Кейп-Тауні, а Рандріанандрі в Йоганнесбурзі. Частково мотивом для служіння послужило бажання допомогти іншим сім'ям змінитися так само, як їхня сім'я.

“Диво, подібне цьому, може статися, і воно сталося завдяки тому, що місіонери прийшли в наш дім,—каже Рандріанандрі.— Тож я мав бажання зробити те саме для ще якоїсь сім'ї”.

Те рішення принесло ще одне благословення в сім'ю Рандріанарісонів. Було дев'ять днів, упродовж яких і Седініріна, і Рандріанандрі перебували в Йоганнесбурзькому центрі підготовки місіонерів. Роджер організував поїздку до Південно-Африканської Республіки з Ареліною та дочкою Ніріною, аби вся сім'я могла запечататися в храмі. Ніріна, якій на той час було 14 років, сказала, що важко описати все, що вона відчувала.

“Це зміцнило мою віру і допомогло сильніше відчувати Бога”,—каже вона.

Зараз сім'я працює над тим, щоб укріпляти і зміцнювати людей навколо себе. Роджер служить єпископом свого приходу. Ареліна залучена до програми Початкового товариства під назвою “Віра в Бога”. Седініріна—помічник діловода колу. Рандріанандрі—помічник діловода приходу. Ніріна—музичний керівник приходу.

Євангелія стала відповіддю на молитви сім'ї Рандріанарісонів. Вона зцілила старі рани, зблизила їх і дала можливість бути разом навіки. Вона навчила Роджера любові. “Сімейне життя,—каже він,—це життя сповнене любові”. ■

Подорож до Південно-Африканської Республіки для запечатуння в Йоганнесбурзькому храмі зміцнила сім'ю Рандріанарісонів.

ФОНД ПІДТРИМКИ ВІДВІДУВАЧІВ ХРАМУ

“У світі залишаються місця, де храми настільки далеко від членів нашої Церкви, що вони не можуть дозволити собі довгі подорожі, щоб до них дістатися. А це означає, що вони не можуть стати причасниками священних і вічних благословень, які надаються храмами. Аби допомогти у цьому, у нас є так званий Загальний фонд допомоги відвідувачам храму. Цей фонд надає допомогу для одноразової поїздки у храм тим, хто інакше не зміг би потрапити до храму і в майбутньому навряд чи матиме таку можливість. Кожний, хто хоче зробити внески до цього фонду, може просто написати про це на квитанції, яка віддається єпископу кожного місяця”.

Президент Томас С. Монсон, “Коли ми зустрічаємося знову”, Ліягона, лист. 2011, с. 5.

ЧИ МЕТЬЮ ПОВЕРНЕТЬСЯ?

У нашому приході була сильна група молодих чоловіків, але наш син Метью тягнувся до нечлена Церкви, який розділяв його любов до автомобілів і до усіляких механізмів. На жаль, цей юнак походив із сім'ї, яка не цінувала релігію. Його батьки дозволяли у своєму домі пити і курити й не вважали моральну чистоту чесною.

Метью здобув найкращі показники у скаутстві, але не брав участі у нагородженні, бо перестав жити за скаутськими нормами. Я збрала усі його скаутські нагороди і помістила їх у рамку. Потім я заховала їх, сподіваючись, що колись вони знову стануть цінними для нього. Коли Метью виповнилося 16, він курив, пив і вживав наркотики. Він кинув школу й переїхав до своєї подружки. Кілька років ми рідко його бачили.

Ми були спустошені. Ми не знали, чи він коли-небудь повернеться до сім'ї та віри, але вирішили наслідувати приклад Алми у своїх стосунках із заблуканим сином. Алма продовжував любити свого сина і молитися за нього з вірою, щоб той був “приведений до пізнання істини” (Мосія 27:14).

Ми постійно молилися, щоб Господь втрутився у життя Метью, і користувалися кожною нагодою виявити і словом і ділом, як сильно ми любимо свого сина. Коли він приходив додому, ми не казали жодного критичного чи осудливого слова. Ми просто казали, як раді його бачити.

Одного дня Метью прийшов додому і сказав, що йому треба поговорити. Він сказав, що на вечірці познайомився з дівчиною, яка розпитувала про Церкву. Перш ніж він міг їй відповісти,

що більше не знає відповідей, з його вуст почали зітатати слова. Він почав відповідати на її запитання з такою ж швидкістю, з якою вона їх ставила. Метью сказав, що не пам'ятає, аби вивчав те, про що розповідав, але знав, що його слова були істинні. Він не розумів, чому він так живе, якщо й досі вірить у євангелію.

Через три дні душевних пошуків він вирішив облишити життя, яким жив. Він прийшов додому і попросив допомоги, щоб почати все заново.

Метью зателефонував двоюрідному брату в інший штат, який подолав подібні труднощі, і запитав, чи може у нього пожити. Його брат погодився, і Метью почав ходити з ним на церковні збори й зустрічатися з єпископом для отримання допомоги в процесі покаяння. Він відчув любов та підтримку і став активним у Церкві.

З часом він познайомився з чудовою праведною молодою жінкою. Вони покохали одне одного і уклали храмовий шлюб.

Коли народилася їхня перша дитина, я приїхала перевідати їх і привезла поміщені в рамку скаутські нагороди. Метью був дуже радий і з гордістю повісив їх на видному місці в домі.

Ангел не являвся нашому синові, як це сталося з Алмою молодшим. Але повернення Метью до істини було таким самим дивом. ■

Ім'я не вказується

Я збрала усі його скаутські нагороди і помістила їх у рамку. Потім я заховала їх, сподіваючись, що колись вони знову стануть цінними для нього.

Я БУВ УДОМА

У рамках проекту служіння я поїхав до Руанди разом з іншими лікарями, аби допомогти у вирішенні медичних проблем. Через два тижні, майже під кінець своєї подорожі, я відчув тугу за домом. Я сумував за сім'єю, за зручним ліжком і своїм домом.

У свою останню неділю в Африці я зміг таким чином скласти свій розклад, щоб мати змогу піти до Церкви. Хоча в Руанді Церква ще не була офіційно визнана, на церковному веб-сайті я зміг знайти, коли і де відбуваються збори.

А адреса була такою: “Спускайтеся бруківкою від будівлі кабінету міністрів вниз. Шукайте відкриті ворота. Потім спустіться сходами вниз”.

Виконавши ці настанови, я чітко почув приспів знайомого гімну. Я зійшов сходами і до мого слуху долинули слова “Святі, вашій вірі не буде кінця” (*Гімни, № 36*). Сходи закінчувалися біля маленької будівлі, де біля входу було кілька десятків чоловік з усмішками на обличчях. Незважаючи на те, що я був незнайомцем для присутніх, я відразу ж відчув

спорідненість з ними. Кілька десятків братів і сестер з Руанди підійшли, щоб потиснути мені руку, і важкий тягар самотності зник—я був удома!

Увійшовши в будівлю, я побував на типових тригодинних зборах, які нічим не відрізнялися від тих, що проводилися в моєму приході в Каліфорнії. Носії Ааронового священства рознесли

Незважаючи на те, що я був незнайомцем для присутніх, я відразу ж відчув спорідненість з ними. Кілька десятків братів і сестер з Руанди підійшли, щоб потиснути мені руку.

причастя, виступи були присвячені Спасителю, і навіть урок Недільної школи був таким самим, який викладався у моєму рідному приході того тижня.

Що найважливіше, служба була просякнута Духом Господа. Безсумнівно, Господь прихильно усміхався до цих хороших людей, які з усіх сил намагалися служити Йому. Я дізнався, що протягом попереднього року лише жменька руандійців відвідувала тут службу. Однак я нарахував більше 100 присутніх на зборах, половина з яких—усмінені діти.

Зараз, коли Руанда відкрита для місіонерської роботи, я думаю, що місіонери матимуть великий успіх, оскільки Дух свідчитиме все більшій кількості руандійських зацікавлених Церквою, що відновлена Церква є царством Бога на всій землі—на всіх континентах, для всіх народів і для кожної Божої дитини. Я такий вдячний за Церкву, де б вона не знаходилася—на центральному узбережжі Каліфорнії чи на спуску по бруківці в Центральній Африці. ■

Стівен Саінсбері, шт. Каліфорнія, США

ЩО ПРИВЕЛО ВАС ДО РЕКСБУРГА?

Після десятиліть, прожитих у містах, де Церква була в меншості, ми з чоловіком оселилися неподалік від Рексбурга, шт. Айдахо, США, де жило лише 2 сім'ї, які не належали до Церкви. Нам випало щастя жити поруч з однією з них.

Батько косив галявину, коли ми вперше під'їхали до свого дому. Ми з чоловіком перейшли галявину, щоб познайомитися. Протягнувши свою руку, я запитала: “То що ж привело вашу сім'ю у Рексбург?”

Він відповів: “Моя робота—і ми старанно шукали місто, яке необхідно познайомити з Христом”.

Мені здалося, що на мене вилили відро холодної води, однак я усміхнулася. У ту ж мить я вирішила,

що незалежно від того, що каже або робить наш новий сусід, ми станемо для них *найкращими* сусідами, які в них були. У кожній ситуації ми будемо намагатися діяти з любов'ю, по-доброму, мудро, так, як Спаситель.

Упродовж наступних восьми років наші сім'ї брали участь у багатьох спільних заходах. Маму запрошували на заходи Товариства допомоги і вона їх відвідувала. Вона запрошувала мене і багатьох сусідів-святих останніх днів на жіночий захід, організований її церквою. Нас з чоловіком запрошували на концерти, де їхні діти танцювали і грали на піаніно. Їхню сім'ю запрошували на обіди і вечірки, які влаштовувалися сусідами. А нам дзвонили їхні старші діти, коли їх потрібно було підвезти додому з

роботи, а вони не могли додзвонитися батькам.

Батьки непокоїлися, що їхні діти можуть надто полюбити святих останніх днів, тож вони не дозволяли своїм синам брати участь у скаутській програмі нашого приходу. Однак наш дід вважався безпечним місцем, де вони дозволяли своїм дітям гратися, коли до нас приїздили онуки.

Кожного разу, коли наші сусіди намагалися допомогти нам побачити “помилковість нашого шляху”, ми нагадували їм, що ми з найбільшою повагою ставимося до їхніх вірувань та способу життя і виховання дітей. Потім ми додавали, що очікуємо такої ж поваги до своїх вірувань, які також зосереджені на Христі.

Коли мати намагалася перетворити наші розбіжності на глибоку прірву, заявляючи, що святи останніх днів вірять у “іншого Христа”, я нагадала їй, що ми обоє віримо: Він є божественним улюбленим Сином Бога. З часом у нас встановилися теплі дружні стосунки.

Їхня сім'я переїхала, так і не приєднавшись до Церкви. Але якщо вони можуть сказати: “Ми жили серед мормонів, вони хороші люди, ставляться з повагою і мають шире серце”,—тоді я вважаю, що досягнула мети бути хорошою сусідкою і допомогла їм стати більш відкритими і чесними у своєму ставленні до святих останніх днів. ■

Сандра Раш, шт. Айдахо, США

Я вирішила, що незалежно від того, що каже або робить наш новий сусід, ми станемо для них *найкращими* сусідами, які в них були.

КОРОБКА З ФОТОГРАФІЯМИ

Кілька років тому ми з чоловіком вивантажували сміття на місцевому сміттєзвалищі, коли я помітила, як одна жінка несе коробку до сміттєспалювальної печі. Раптом коробка розірвалася, і з неї випали фотографії.

Помітивши це, я відчула сильне бажання підійти і взяти коробку з фотографіями. Я вистрибнула з машини, щоб допомогти збирати фотографії. І жінка, і я розуміли, що фотографії хтось викинув помилково, і я переконала її, що маю взяти їх і спробувати знайти того, хто захотів би їх мати.

Перебираючи сотні фотографій у коробці я знайшла конверт з адресою до людини у Варбурзі, пров. Альберта, Канада. Упродовж наступних кількох років я писала по кілька листів людям з таким прізвищем, але ніколи не отримувала відповіді.

Після того як у нашій сім'ї з'явився Інтернет, я знайшла, що у Варбурзі є історичне товариство. Я запитала, чи хтось із працюючих у товаристві знає імена, які я познаходила на звороті фотографій.

Через місяць нам зателефонував чоловік, з яким зв'язалося історичне товариство. Він сказав, що його сестра жила неподалік від нас і запитав, чи може він побачити фото. Звичайно ж, ми відповіли ствердно.

Наступного дня Флойд і Бет Хоторни, обоє святі останніх днів, приїхали, щоб поглянути на фотографії. Коли я відкрила коробку,

брат Хоторн сказав: “Так, це він”,—вказуючи на верхнє фото. То була фотографія дідуса сестри Хоторн.

Переглядаючи фотографії одна за одною, брат і сестра Хоторн розповідали нам історії про людей на кожній фотографії. Хоторни сумнівалися, що мають відношення до людини, яка викинула фото, і вони не уявляли, як

фотографії могли опинитися на сміттєзвалищі.

Я маю сильне відчуття, що Небесний Батько допоміг мені повернути фотографії сім'ї Хоторнів. Я свідчу, що сімейно-історична робота—це одна з найважливіших робіт, яку треба робити. Якщо ми хочемо виконувати цю роботу, то Господь допоможе. ■

Сінді Хеггі, пров. Альберта, Канада

Раптом коробка розірвалася і з неї випало кілька фотографій. Коли я побачила це, то відчула сильне бажання піти і взяти коробку з фотографіями.

Як я можу бути **УСПІШНИМ** місіонером?

Незважаючи на те, що ми з напарницею докладали всіх зусиль, ніхто не приймав наше послання. Що ми могли робити, щоб стати успішними місіонерками?

Лорен Бангертер Уайлд

Я провела на місії трохи більше року, коли настав особливо важкий час. То був дуже гнітючий сірий період—закінчення холодної зими і перехід до весни. І як би ми з напарницею не старалися, всі, з ким ми розмовляли, відразу ж відкидали наше послання. Коли ми зустрічалися з іншими місіонерами, то дізнавалися, що в них робота іде повним ходом. Я не могла знайти жодного пояснення, чому ми з напарницею не мали успіху. Я була на місії достатньо довго, щоб добре розмовляти мовою, і ми з напарницею були хорошими друзями, у нас були довірчі стосунки з членами Церкви, і ми намагалися дослухатися до Духа й з точністю виконувати місіонерські правила.

Але що б ми не робили, як тільки ми починали з кимось розмову, нам відразу ж відмовляли. Так тривало багато тижнів, і я піддалася песимізму. Якось під час спільного планування роботи я врешті-решт вигукнула: “Навіщо все це? Нас

ніхто не буде слухати”. Моя напарниця, яка мала краще бачення, ніж я, просто сказала: “Ми встановлюємо цілі, щоб виявити віру. Ми аналізуємо, наскільки їх досягнули, щоб порохувати наші благословення”.

Розмірковуючи над її словами, я зрозуміла, що користувалася неправильними мірками, коли йшлося про мій успіх на місії. Книга *Проповідуйте Мою євангелію: путівник для місіонерського служіння* містить перелік того, як мають поводитися успішні місіонери¹, і я зрозуміла, що все це підвладно місіонеріві. Я не можу впливати на те, чи будуть люди приймати євангельське послання, однак я можу впливати на те, якою місіонеркою я вирішу бути. Моя напарниця показала мені, що більша віра в Ісуса Христа і вдячність за Його благословення дозволять мені зрозуміти, в чому я, як місіонерка, вже досягнула успіху.

Віра освітлює дива

Я відчула смирення, коли зрозуміла, що мені не вистачає віри.

Я звернула увагу на сфери, в яких могла зміцнити свою віру і зрозуміла, що коли все йшло не так, як заплановано, я піддавалася відчаю. У книзі *Проповідуйте Мою євангелію* сказано: “Відчай послабить вашу віру. Якщо ви будете розраховувати на менше, знизиться ваша ефективність, послабиться бажання і вам буде важче прислухатися до Духа”². Я зрозуміла, що дозволила нашим невдачам послабити свою віру.

Я почала молитися, щоб відчувати перемену серця й мати більше віри. Я також покладалася на обіцяння, дане в Мормон 9:21: “Той, хто вірить у Христа, не сумніваючись ні в чому, все, що він попросить у Батька в ім'я Христа, буде дано йому; і це обіцяння усім, тобто всім кінцям землі”. Це обіцяння спонукало мене сильніше молитися за благословення і дива, які, як ми з напарницею вважали, нам були необхідні, завжди додаючи: “Нехай буде Твоя воля”. Ці молитви допомагали мені приймати зміни у

ЩОБ СТАТИ УСПІШНИМ МІСІОНЕРОМ

Ви можете знати, що ви є успішним місіонером, якщо *ви*:

- Відчуваєте, як через вас людям свідчить Дух.
- Любите людей і бажаєте їм спасіння.
- Слухняні до кінця.
- Розвиваєте характер, подібний до Христового.
- Попереджаєте людей про наслідки гріха. Запрошуєте їх взяти на себе зобов'язання і виконувати їх.
- Чините добрі справи і при кожній нагоді служите людям незалежно від того, приймають вони ваше послання чи ні.

З *Проповідуйте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння* (2004), сс. 10–11.

ПРАГНІТЬ ГОСПОДНЬОГО ПРОЩЕННЯ

“Від усього серця я запрошую вас шукати прихильності Господа і насолоджуватися обіцяними Ним благословеннями. ... Ми ... [зможемо] пізна[ти], що Він приймає нас, незалежно від нашої посади, статусу або смертних обмежень. Його сповнена любові прихильність мотивуватиме нас, збільшуватиме нашу віру і допомагатиме нам справлятися з усім, з чим ми стикаємося у житті. Незважаючи на наші випробування, ми будемо успішними, будемо процвітати [див. Мосія 2:22] і відчувати мир [див. Мосія 2:41]”.

Старійшина Еріх В. Копічке, сімдесятник, “Бути прийнятими Господом”, *Ліягона*, трав. 2013, с. 106.

планах і неприємності з більшою вірою, знаючи, що Небесний Батько завжди відповідає на молитви віри—навіть якщо відповіді надходять у непередбачуваний нами спосіб. Я навчилася краще розпізнавати шляхи, якими Господь вів нас упродовж дня.

Коли я працювала над зміцненням своєї віри, то зрозуміла істинність позитивного твердження з книги *Проповідуйте Мою євангелію*: якщо ваші сподівання будуть високими, ваша ефективність зросте, бажання посиляться і ви краще зможете йти за спонуканнями Духа. Крім того, я більш оптимістично почала ставитися до місіонерської роботи і до місіонерського служіння, коли змогла розпізнавати і цінувати дива, які відбувалися щоденно.

Вдячність протидіє заздрості

Господь почав показувати мені, що кожного дня Він робив для нас чудеса—але я не була спроможна побачити їх, поки не доклала свідомих зусиль для того, щоб бути щиро вдячною. Вияв вдячності—це не просто хороша звичка чи гарна манера. Коли я висловлювала вдячність Господу й іншим, я отримувала силу. Я помітила, що почала радіти за інших місіонерів, коли вони досягали успіху, замість того, щоб заздрити їм (див. Алма 29:14, 16). Я вже могла більше зосереджуватися на тому, що мала і що було добре, замість того, щоб бачити лише погане і що не виходить.

Як правило відчуття того, що я місіонерка-невдаха приходило тоді, коли я казала собі: “У мене не

виходить так добре, як у них” або “Вони роблять це краще, ніж я”. Я також зрозуміла, що хоча це Господній метод—давати нам праведні взірці для наслідування і застосування в житті, Сатана обманним чином спокушає нас порівнювати себе з ними, щоб визначити, наскільки ми гідні або успішні. Однак у книзі *Проповідуйте Мою євангелію* недвозначно сказано: “Не порівнюйте себе з іншими місіонерами, і не порівнюйте результати своєї роботи з їхніми результатами”³. І зрештою вдячність допомогла мені уникнути гордовитості і нагадала, що Господь керує Своєю роботою. Мені не потрібно заздрити через те, що інші місіонери здаються більш успішними⁴.

Справжня міра успіху

Перш ніж відбулася ця зміна бачення, я була настільки зосереджена на певному виді благословень, що забувала помічати, як іншим чином Господь відповідав на мої молитви та благословляв нашу місіонерську роботу. Згодом Господь почав благословляти місіонерську роботу в нашій місцевості чудовим і несподіваним чином. Ми знайшли людей, які б хотіли прийняти наше послання, але на той час я навчилася не вимірювати свій успіх рішеннями інших людей.

Президент Гордон Б. Хінклі (1910–2008) поділився порадою одного президента місії стосовно місіонерської роботи: “Робіть усе, на що здатні, найкращим чином. Моліться і старанно трудіться, а жнива залишіть для Господа”⁵.

У багатьох аспектах мій успіх у місіонерській роботі можна вимірювати моєю готовністю каятися і налаштованістю продовжувати роботу.

Книга *Проповідайте Мою євангелію* навчає подібним чином стосовно успішних місіонерів: “Докладаєте всіх зусиль, щоб привести душі до Христа, і щиро прагнете вчитися і вдосконалюватися”⁶.

Через те, що я хотіла покаятися, я могла чесно звітувати Господу, що роблю все від мене залежне, і відчувати впевненість, що я— успішна місіонерка, незважаючи на те, чи приймали люди моє послання чи ні. У багатьох аспектах мій успіх у місіонерській роботі можна вимірювати моєю готовністю каятися і налаштованістю продовжувати роботу.

Я записала багато чудес того періоду своєї місії у щоденнику. Коли я намагалася бути більш вірною і вдячною, я мала краще бачення, не впадала у відчай і сильніше

відчувала в роботі Духа. Я зрозуміла, що це вчення з книги *Проповідайте Мою євангелію* є істинним: “Коли ви робите все, що у ваших силах, ви все ще можете переживати розчарування, але ви не повинні бути розчаровані собою. Ви можете бути впевнені, що Господь задоволений, коли ви відчуваєте, що Дух працює через вас”⁷. І коли я відчувала, що Господь мною задоволений, то могла знести будь-які труднощі. *Автор живе в штаті Мейн, США. ■*

ПОСИЛАННЯ

1. Див. *Проповідайте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння* (2004), сс. 10–11.
2. *Проповідайте Мою євангелію*, с. 10.
3. *Проповідайте Мою євангелію*, с. 10.
4. Див. Джеффри Р. Холланд, “Робітники у винограднику”, *Ліягона*, трав. 2012, с. 31.
5. Гордон Б. Хінклі, “Шукайте ягнят, годуйте овець”, *Ліягона*, лип. 1999, с. 120.
6. *Проповідайте Мою євангелію*, с. 11.
7. *Проповідайте Мою євангелію*, с. 11.

ДІЛІТЬСЯ СВОЇМ ДОСВІДОМ

“Я нещодавно повернувся(лась) зі своєї місії і відчуваю, що втратив(ла) свою цілеспрямованість. Що я маю робити?”

Колишні місіонери, будь ласка, розкажіть, як пройшов ваш період повернення з місії додому, а потім до навчання, роботи чи іншої діяльності. Надсилайте свої історії електронною поштою на адресу: liahona@ldschurch.org або вишліть в режимі он-лайн на liahona.lds.org. Будь ласка, вкажіть повне ім'я, дату народження і назву приходу чи філії.

Як стати місіонером, що відповідає стандартам книги *Проповідуйте Мою євангелію*

**Старійшина
Девід А. Беднар**
З Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів

Ви це можете! Господь, Якого ви представляєте і Якому служите, знає, що ви це можете. Я знаю, що ви це можете.

Апостол є в першу чергу, передусім і завжди—місіонером. З цієї причини я маю особливе задоволення звертатися до вас як до товаришів у служінні у цій величній роботі останніх днів.

ЯКИМ Є МІСІОНЕР, ЩО ВІДПОВІДАЄ СТАНДАРТАМ КНИГИ *ПРОПОВІДУЙТЕ МОЮ ЄВАНГЕЛІЮ*?

Місіонер, що відповідає стандартам книги *Проповідуйте Мою євангелію*, є служителем Господа, якого покликано через пророцтво і який отримав повноваження через покладання рук, який проповідує вічну і відновлену євангелію Спасителя у Його спосіб

(див. УЗ 50:13–14, 17–24; УЗ 68:1).

Всеохоплююча мета місіонера, як її описано в книзі *Проповідуйте Мою євангелію*, така—“запрошувати людей прийти до Христа, допомагаючи їм прийняти відновлену євангелію через віру в Ісуса Христа і Його Спокуту, покаяння, хрищення, прийняття дару Святого Духа і терпіння до кінця”¹.

Священний обов’язок з повноваженням проголошувати євангелію і виконувати спасительні обряди існував з того часу, як Адама було вигнано з Еденського саду, і буде тривати, доки “Великий Єгова не скаже, що роботу виконано”².

ВИМОГИ ДО ТИХ, ХТО ХОЧЕ СТАТИ
МІСІОНЕРАМИ, ЯКІ ВІДПОВІДАЮТЬ
СТАНДАРТАМ КНИГИ
ПРОПОВІДУЙТЕ МОЮ ЄВАНГЕЛІЮ

Я хочу обговорити п'ять основних вимог, без яких неможливо стати місіонерами, що відповідають стандартам книги *Проповідуйте Мою євангелію*.

Вимога № 1: місіонери, які відповідають стандартам книги *Проповідуйте Мою євангелію*, розуміють, що вони служать Ісусу Христу і представляють Його.

Місіонери, які відповідають стандартам книги *Проповідуйте Мою євангелію*, знають і розуміють, кого вони представляють, чому вони служать і що мають робити. Місіонерів повного дня покликано служити і їх належним чином висвячено у якості служителів і представників Господа Ісуса Христа. Ми свідчимо про Його ім'я і про реальність, божественність та місію Ісуса Христа кожному народу, коліну, язика і люду (див. УЗ 133:37).

Ми любимо Господа. Ми служимо Йому. Ми йдемо за Ним. Ми представляємо Його.

Його цілі мають бути нашими цілями. Його інтереси мають бути нашими інтересами. Його робота має бути нашою роботою. Його шлях має бути нашим шляхом. Його воля все більше має бути нашою волею.

Як представники Викупителя ми проповідуємо фундаментальні вчення і принципи Його відновленої євангелії просто і ясно. Ми не представляємо особисту думку або домисли. Ми проголошуємо просту відновлену істину у Господній спосіб і силою Його Духа та свідчимо про неї.

Місіонери, які відповідають стандартам книги *Проповідуйте Мою євангелію*, розуміють, що обов'язок представляти Спасителя і свідчити про Нього ніколи не закінчується. Будь ласка, пам'ятайте про Нього в усьому, про що думаєте, що робите і в усьому, якими намагаєтеся стати, і представляйте Його належним чином усім дітям Небесного Батька, з якими спілкуєтеся зараз і в майбутньому.

Вимога № 2. Місіонери, які відповідають стандартам книги *Проповідуйте Мою євангелію*, є гідними.

Головна передумова того, щоб стати місіонерами, які відповідають

стандартам книги *Проповідуйте Мою євангелію*—це особиста гідність перед Спасителем.

Хочу сформулювати кілька простих істин настільки просто, наскільки можу.

- Ми є уповноваженими представниками Викупителя і Спасителя світу.
- Нас покликано проголошувати Його відновлену і вічну євангелію.
- Ми не можемо бути запламовані світом і уповноважено представляти Його та діяти з силою у Його священне ім'я.
- Ми не можемо допомагати іншим долати пута гріха, якщо самі заплуталися в гріхах (див. УЗ 88:86).
- Ми не можемо допомагати іншим навчитися каятися, якщо самі не навчилися належним чином і повністю каятися.
- Ми можемо проголошувати і проповідувати з силою лише те, до чого прагнемо самі.
- Ми будемо звітувати перед Богом за свої праведні бажання і гідність діяти у якості Його представників.

Від нас не вимагається, щоб ми вже сьогодні були досконалыми. Але нам заповідано бути чистими і ходити праведно перед Викупителем Ізраїля. “Будьте чистими, ви, які несеєте посудини Господа” (УЗ 38:42).

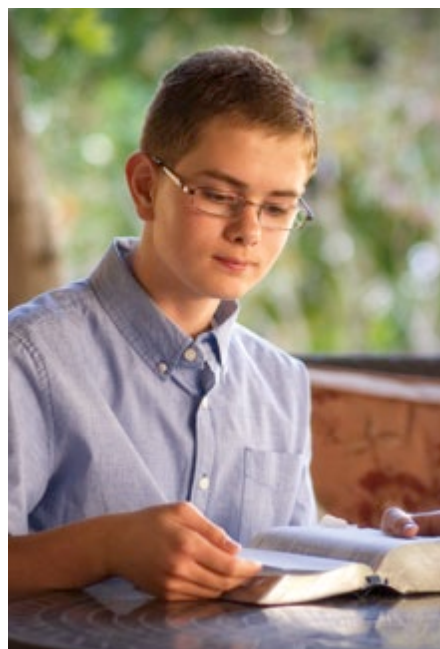
Покаяння—це принцип надії та зцілення, а не розчарування та розпачу. Покаяння дійсно приводить до смирення, але не до страху. Покаяння водночас вимогливе і втішаюче, суворе і заспокійливе. Покаяння—це безцінний дар, який є доступним завдяки Спокуті Того,

Кого ми любимо і наслідуємо та
Кому служимо.

Навіть якщо ви вчинили серйозні
гріхи, завдяки Спокуті Ісуса Христа і
щирому покаянню ви стали чистими
і гідними або можете стати такими.

Є молоді люди, яким ще треба
повністю покаятися. Час вже настав.
Дуже прошу, не відкладайте день
свого покаання.

Є молоді люди, які вже покая-
лися і продовжують каятися і які не
знають, чи зробили все необхідне,
аби стати прийнятними для Го-
спода (див. УЗ 97:8). Будь ласка, па-
м'ятайте, Господь вимагає, щоб ви
були чистими, а не досконалими.
Якщо ви знову відчуваєте вплив
Святого Духа у своєму житті—це є
найнадійнішим індикатором отри-
мання прощення від Господа, бо
“Дух Господа не живе в несвятих
храмах” (Геламан 4:24). І прийміть
те, що наказ “прощати всіх людей”
(УЗ 64:10) включає прощення себе.

Місіонери, які відповідають
нормам книги *Проповідуйте Мою
євангелію*, є учнями Господа Ісуса
Христа, які шанують завіти і до-
тримуються заповідей. Будь ласка,
завжди пам'ятайте Його і будьте чи-
стими та гідними представляти Його.

**Вимога № 3: місіонери, які
відповідають стандартам книги
Проповідуйте Мою євангелію,
плекають, як скарб, слова
вічного життя.**

Я запрошую вас “постійно
зберігати[ти] в душі, як скарб, слова
життя” (УЗ 84:85). Зберігати, як
скарб, слова вічного життя—це
більше, ніж вивчати або запам'ято-
вувати, так само, як “бенкету[вати]
слов[ами] Христа” (2 Нефій 31:20;
див. також 2 Нефій 32:3)—це
більше, ніж просто пробувати або
перекушувати. Зберігати, як скарб,
на мою думку,—це зосереджуватися
і працювати, досліджувати і погли-
нати, розмірковувати і молитися,
застосовувати і вивчати, цінувати і
бути вдячними й насолоджуватися і
смакувати.

Згадайте, як сини Мосії—чотири
дійсно видатні місіонери на ім'я
Аммон, Аарон, Омнер і Гімній—
“зміцніли у пізнанні істини; бо вони

були чоловіками з твердим розумін-
ням, і вони вивчали писання ста-
ранно, щоб вони могли знати слово
Бога” (Алма 17:2).

Ці відважні місіонери дійсно
постійно зберігали, як скарб, слова
вічного життя. Вони дійсно не
нехтували вивченням Писань і не
робили це механічно під час інди-
відуального вивчення чи з напар-
ником. Духовне знання і розуміння
глибоко проникло в їхні душі, а іс-
тинність вчень і принципів євангелії
було підтверджено силою Святого
Духа у їхніх серцях.

Як представники Спасителя,
ми з вами маємо постійну відпо-
відальність старанно працювати і
вкоренити у своєму серці та розумі
основоположні вчення й принципи
відновленої євангелії, особливо з
Книги Мормона. Якщо ми так ро-
бимо, нам обіцяно таке благосло-
вення: Святий Дух “пригадає [нам]
усе” (Іван 14:26) і сповнить силою,
коли ми будемо навчати і свідчити.
Але Дух може працювати з нами
і через нас, лише якщо ми даємо
Йому те, з чим Він може працювати.
Він не може допомогти нам прига-
дати те, чого ми не вивчали (див.
Алма 31:5).

Місіонери, які відповідають стандартам книги *Проповідайте Мою євангелію*, постійно зберігають, як скарб, слова вічного життя, вони покладаються на добросесність слова і мають силу слова в собі. Будь ласка, завжди пам'ятайте Його, завжди будьте гідними представити Його і зберігайте, як скарб, Слово та покладайтеся на його добросесність.

Вимога № 4: місіонери, які відповідають стандартам книги *Проповідайте Мою євангелію*, розуміють, що Святий Дух—це головний та істинний вчитель.

Святий Дух—це третій член Божества, і Він свідчить про всю істину і є головним та істинним учителем. Уроки, які ми викладаємо, та свідчення, які складаємо, є підготовкою до того, щоб зацікавлений Церквою почав діяти і навчатися самостійно.

Як місіонерам нам належить одна з головних ролей—запрошувати зацікавлених виявляти їхню моральну свободу волі та діяти відповідно до вчень Спасителя. Взяти духовні зобов'язання і дотримуватися їх, наприклад, вивчати Книгу Мормона й молитися про неї, відвідувати церковні збори й дотримуватися заповідей, вимагає від зацікавленого вияву віри, дій та змін.

Як би віддано ми не служили, ми з вами не можемо підштовхнути або змусити істину увійти у серця зацікавлених. Наші найкращі зусилля можуть лише донести послання про істину до серця (див. 2 Нефій 33:1). Зрештою, зацікавлений має діяти в праведності й таким чином запросити істину в своє серце. Лише так можуть щирі шукачі істини та новонавернені

розвинути духовну здатність самостійно знаходити істину.

Оскільки наша відповідальність—допомагати зацікавленим навчатися вірою і силою Святого Духа, центром цієї роботи ніколи не буду ні я, ні ви. Нам треба робити все, що в наших силах, аби виконувати свої місіонерські обов'язки і в той же час “поступитися дорогою”, аби Святий Дух міг виконувати Свою священну функцію і роботу. У дійсності, якщо ви або я робимо щось в якості представників Спасителя і свідомо й навмисне привертаємо увагу до себе—чи то у посланні, яке доносимо, чи у методах, які використовуємо чи в особистій поведінці або зовнішності,—це є формою ремесла священників, що зменшує ефективність навчання через Святого Духа.

“Проповідає він його Духом істини чи якимось іншим чином?”

І якщо це відбувається якимось іншим чином, це не від Бога” (УЗ 50:17–18).

Будь ласка, завжди пам'ятайте Його, будьте гідні представляти Його, плакайте, як скарб, Його Слово, і дозволяйте найкращому та істинному вчителю—Святому Духові—свідчити про всю істину.

Вимога № 5: місіонери, які відповідають стандартам книги *Проповідайте Мою євангелію*, розуміють, що навчати—це набагато більше, ніж говорити і розповідати.

Сидячи на Оливній горі, Спаситель проголосив: “Не турбуйтеся задалегідь, що вам говорити,—а що дане вам буде тієї години, то те говоріть: бо не ви промовлятимете, але Дух Святий” (Марк 13:11).

Спаситель у ранню добу цього розподілу навчав місіонерів: “Відкрийте уста свої і їх буде сповнено” (УЗ 33:8, 10) та “Підносьте

свої голоси до цього народу; вимовляйте думки, які Я вкладатиму у ваші серця, і ви не осоромитеся перед людьми; бо буде дано вам у той самий час, так, у ту саму мить, що вам слід казати” (УЗ 100:5–6).

Ці уривки з Писань звертають увагу на найбільш вимогливу і точну модель проповідання і надання допомоги зацікавленим у вивченні істини. Місіонери, які відповідають стандартам книги *Проповідуйте мою євангелію*, знають, що ми не викладаємо уроки, ми навчаємо людей. Ми не просто переказуємо або передаємо завчене послання на євангельські теми. Ми запрошуємо шукачів істини відчутти могутню зміну в серці. Ми розуміємо, що лише розмовою та переказуванням ми не навчаємо.

Проповідання євангелії в Господній спосіб включає спостереження, вислуховування і проникливість, які передують розповіді. Послідовність цих чотирьох, пов'язаних між собою, процесів є дуже важливою. Будь ласка, зверніть увагу, що активне спостереження і вислуховування передують проникливості; спостереження, вислуховування та проникливість передують розповіді. Застосовуючи цю модель, місіонери зможуть визначити потреби зацікавлених і навчати відповідно до них.

Якщо ми спостерігаємо, вислуховуємо і є проникливими, то нам може бути дано “в той самий час ту частину, яку буде відміряно кожній людині” (УЗ 84:85): істини, на яких треба наголосити, і відповіді, які треба дати, аби задовольнити особливі потреби конкретного зацікавленого. Лише коли ми спостерігаємо, вислуховуємо і є

проникливими, нас може вести Дух у тому, що казати і що робити, аби найкращим чином допомогти тим, кому ми служимо.

Спостереження—це важлива підготовка до отримання духовного дару проникливості. Проникливість—це здатність бачити духовними очима і відчувати серцем—бачити і відчувати хибність ідеї, доброту в іншій людині або наступний принцип, який зможе допомогти зацікавленому. Проникливість—це здатність чути духовними вухами і відчувати серцем—чути і відчувати невимовлені тривоги у зауваженні або запитанні, істинність свідчення або вчення, чи запевнення і мир, які надходять силою Святого Духа.

Місіонери, які відповідають стандартам книги *Проповідуйте Мою євангелію*, діють з вірою і скеровуються Духом, допомагаючи зацікавленим засвоїти істину. Будь ласка, завжди пам'ятайте Його; будьте гідні представляти Його; зберігайте, як скарб, Його Слово; дайте Святому Духові свідчити про всю істину та спостерігайте, вислуховуйте і будьте проникливими, коли свідчите про Ісуса Христа щирим шукачам істини.

ВИ ЦЕ МОЖЕТЕ!

Ви можете прочитати моє послання і повірити, що всі інші юнаки та дівчата можуть це зробити і зроблять те, про що я говорив. Але ви можете вагатися, чи можете ви самі це зробити. Будь ласка, послухайте. Ви це можете!

Якби я міг здійснити бажання свого серця, я б провів якусь мить з кожним із вас. Я б потиснув вам руку, наблизився до вас, зазирнув у вічі і сказав: “Ти це можеш! Господь, якого ти представляєш і Якому служиш, знає, що ти це можеш. Я знаю, що Ти це можеш. І як Його служитель, я обіцяю, що ти отримаєш Його допомогу. Будь ласка, пам'ятай, що з Його допомогою і Його силою ти це зможеш!”

Я люблю вас і молюся, щоб ви, намагаючись стати такими, якими маєте стати, змогли розпізнати голос і скерування Господа, та з вірою відгукнулися на них. Тоді ви дійсно станете сильними і ефективними представниками Господа Ісуса Христа. ■

З виступу на духовному вечорі в центрі підготовки місіонерів у Прово, 24 червня 2011 р.

ПОСИЛАННЯ

1. *Проповідуйте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння* (2004), с. 1.
2. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 143.

Просто УСМІХНИСЯ І СКАЖИ “НІ”

Хейзел Марі Тібул

Одного літа я була на стажуванні на острові Біколь, Філіппіни. Океан був таким прекрасним, і я раділа кожному ранку.

Однак я не любила вечори. Саме в цей час люди в таборі починали пити й проводити вечірки. Запрошення на такі вечірки надходили часто, і ми з одногрупниками мали туди ходити, бо в протилежному випадку це сприймалося б, як неповага.

Першу вечірку організували на честь новоприбулих на стажування. Я боялася туди йти, бо була абсолютно впевнена, що нам пропонуватимуть випивку, а я не знала, як мені відмовитися. Я зателефонувала другові з мого приходу, і він дав мені чудову пораду, яка зміцнила мою впевненість.

Коли вечірка почалася, нам пропонували випити, але, на щастя, не змушували пити. Оскільки мої одногрупники знали, що я не п'ю, то відмовлятися від напоїв тепер було легко—аж поки не настав той вечір. На одну з вечірок прийшов президент компанії. Він приніс пляшку *ламбаного*, (місцеве вино з кокоса). Невдовзі після його приходу я побачила, що він розливає вино. Потім

він сказав: “Ви маєте навчитися правильно пити”,—і дав бокал одній з інтернів. Ця дівчина швидко його осушила.

Мое серце почало калатати. Невдовзі настане моя черга. Я тихенько собі нашіптувала: “Я не питиму. Я не питиму”. Потім я побачила, як президент пропонує

Я відмовлялася від пропозиції випити, але зараз президент компанії пропонував мені бокал вина.

бокал мені. Я не знала, що робити. Всі одногрупники дивилися на мене, чекаючи, що ж я робитиму. Я усміхнулася президентові й смиренно сказала: “Дякую, але я не п'ю”.

Я знала, що це його розстроїть. Він запитав, чому я не п'ю. Я відповіла: “Я—мормонка”.

Президент сказав: “Я не чув про таку релігію. Її назва нагадує назву якоїсь страви”. Усі засміялися.

Я також усміхнулася, не через жарт, а тому, що знала, що вчинила правильно.

Більше ніхто не пропонував мені випивку. Але глузування не припинилися, навіть від моїх друзів. Один з них сказав, що я обманюю і що неможливо уявити, щоб члени Церкви не пили. У цей час я відчула, під яким тиском живуть члени Церкви.

Мое перебування на острові стало для мене важливим уроком—не лише академічним, але і духовним. Я зрозуміла, що глузування можуть ніколи не припинитися, але Дух Господа завжди скеровуватиме вас до правильного. ■

Автор живе в Метро Маніла, Філіппіни.

Старійшина
Адріан Очоа
Сімдесятник

Чи хочете ви почуватися краще і бути впевненішими як фізично, так і психологічно? Вам допоможуть регулярні вправи.

Нещодавно я прочитав цікавий висновок стосовно фізичних вправ. Я прочитав, що, якщо ви встаєте рано-вранці, одягаєте спортивний одяг і думаєте: “Я просто одягнуся, вийду на прогулянку і, якщо добре почуватиму себе, почну бігати”, то найвірогідніше ви проведете хороше тренування ще до того, як усвідомите це. Складання такого простого плану допоможе розвинути звичку займатися фізкультурою і піклуватися про своє тіло. Для багатьох людей почати справу і бути послідовними—це найважче. Якщо ви пам’ятатимете, що фізичні вправи благословляють не лише ваше тіло, але й розум та інтелект, це допоможе розвивати бажання бути в кращій фізичній формі. Займаючись фізкультурою, ви станете активною людиною, яка відчувається сильною, впевненою, бадьорою та в безпеці.

Я пригадую історію про пташку, яка почала обмінювати своє пір’я на черв’яків. Таким чином було легко здобути їжу, і пташка гадала, що має багато пір’я. Вона міняла і міняла своє пір’я, їй подобалося, що не треба більше вставати рано й шукати їжу. Вона могла сидіти в гнізді весь

день і не поворухнути жодним м’язом. Однак згодом пташка надто до цього звикла і зрозуміла, що більше не може літати, бо втратила все своє пір’я, літати без якого неможливо.

Так може статися з будь-ким, хто потрапляє в пастку поганих звичок, лінощів або вживання шкідливих речовин. У брошурі *Заради зміцнення молоді* ми читаємо, що всі ці речі “завдають шкоди вашому фізичному, розумовому, психо-емоційному і духовному благополуччю. Вони руйнують стосунки з сім’єю і друзями та принижують ваше почуття власної гідності. Вони обмежують вашу здатність самостійно робити вибір”¹. Активний спосіб життя і правильне харчування допоможуть вам уникати цих поганих звичок. Якби пташка продовжувала літати і шукати поживу, то ніколи не втратила б своє пір’я. Так само, коли ми “махаємо крилами” і регулярно займаємося фізкультурою, то розвиваємо здатність уникати всього шкідливого, що руйнує нас.

Так само, як деяким людям треба покращувати фізичне здоров’я, є такі, кому доводиться зміцнювати своє психо-емоційне здоров’я. Життя може бути складним, й іноді у нас

виникають страхи, депресія, нам бракує самоповаги. Однак пам’ятайте, що фізичні вправи і старанна праця допомагають бути позитивно налаштованими, що добре впливає як на фізичне так і на психо-емоційне здоров’я. Піклування про тіло також благословляє ваш розум і допомагає пам’ятати, що ви—дитя Бога і можете бути впевнені й щасливі. Наші емоційна, фізична та духовна сторони взаємопов’язані. У брошурі *Заради зміцнення молоді* нас навчають: “Ваше психо-емоційне здоров’я є не менш важливим і може впливати на ваше духовне і фізичне благополуччя. Розчарування і почуття смутку, яке трапляється час від часу, є складовою цього земного життя. Однак, якщо вас охоплює тривале почуття смутку, безнадійності, тривоги або депресії, прагніть допомоги, звернувшись до ваших батьків і вашого єпископа”².

Чому ми бачимо навколо нас людей, які виглядають більш енергійними й радісними за нас? Одна з головних причин—це звички. Якщо ми поглянемо на своє тіло з духовної точки зору і зрозуміємо, що воно є “храмом, даром від Бога”, то полюбимо його і зберігатимемо священним³.

БУДЬ СИЛЬНИМ, БУДЬ ЗДОРОВИМ, БУДЬ РОЗУМНИМ

На мою думку, *священний* означає чистий, випеканий і сильний. Один зі способів, у який Небесний Батько допомагає нам зберігати наші тіла священними—це Слово мудрості. У брошурі *Заради зміцнення молоді* сказано: “Дотримання [Слова мудрості] звільнює вас від згубних звичок, і ви можете контролювати власне життя. Ви отримуватимете благословення здорового тіла, жвавого розуму та провідництва Святого Духа. Ви будете готові служити Господу. Ніколи не дозволяйте Сатані або комусь іншому змусити вас думати, що порушення Слова мудрості зробить вас щасливіше, популярніше або привабливіше”⁴. Дотримуючись Слова мудрості,

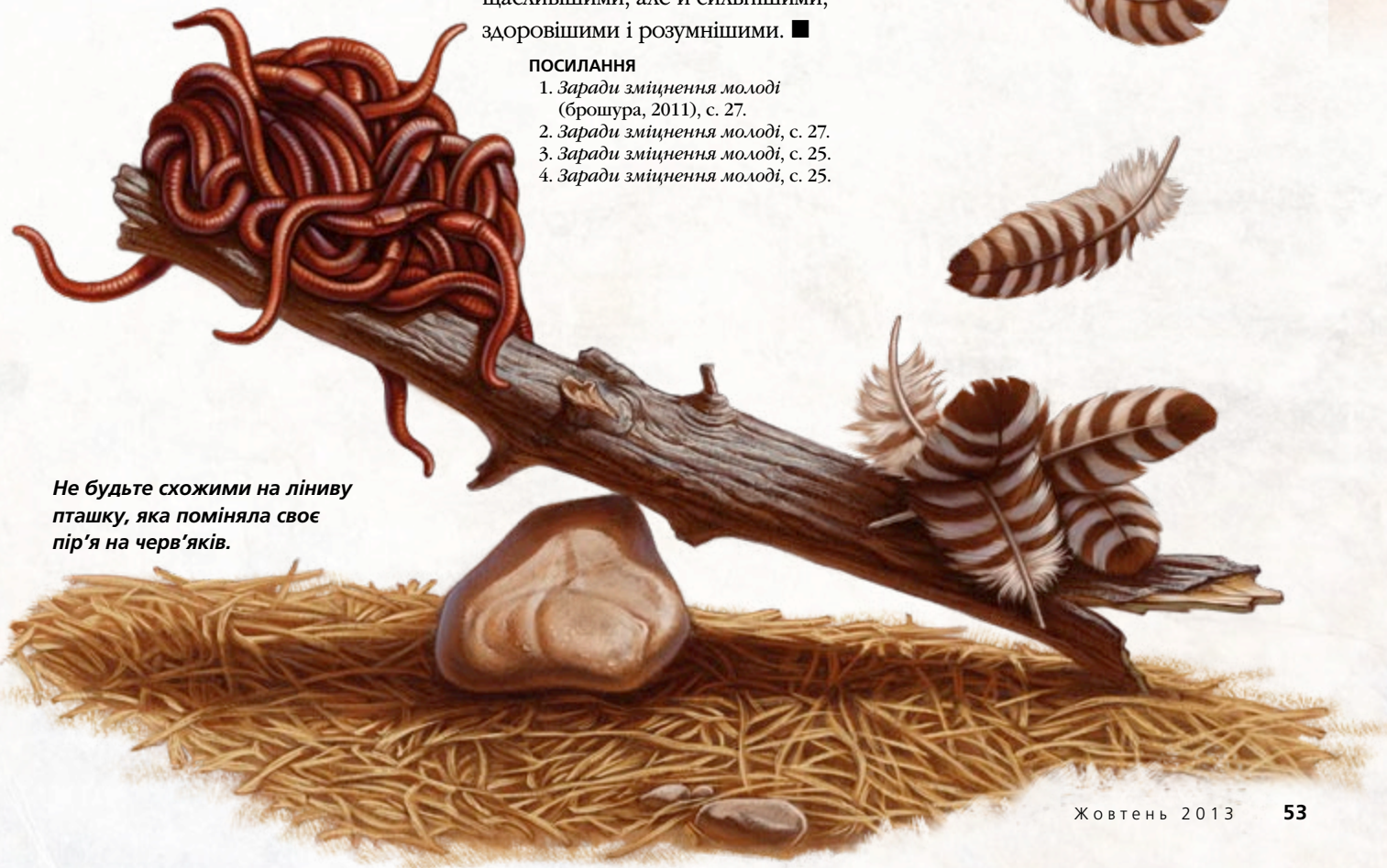
пам’ятайте, що ви піклуєтеся як про тіло, так і про розум, а це дозволить вам знайти “мудрість і великі скарби знання” (УЗ 89:19).

Замість того, щоб ліниво міняти пір’я, взуйте кросівки й займіть активну позицію. Будьте послідовними у заняттях. Запишіться до улюбленої спортивної секції або знайдіть друзів, з якими можете бігати чи розважатися іншим чином. Займаючись фізкультурою, ви тренуєте не лише тіло, але й розум. Тренування зміцнюють також і психо-емоційне здоров’я. Пам’ятайте, що найважливіше не те, чи швидко ви біжите і чи маєте спортивний вигляд, а те, наскільки постійними ви є у своїх заняттях. Регулярно займаючись, ви не просто будете щасливішими, але й сильнішими, здоровішими і розумнішими. ■

ПОСИЛАННЯ

1. *Заради зміцнення молоді* (брошура, 2011), с. 27.
2. *Заради зміцнення молоді*, с. 27.
3. *Заради зміцнення молоді*, с. 25.
4. *Заради зміцнення молоді*, с. 25.

Не будьте схожими на ліниву пташку, яка поміняла своє пір’я на черв’яків.

ІТИ ЙОГО СЛІДАМИ

Ставати такими, як Спаситель—це довгий процес, який триває все життя, і ви можете почати з маленьких щоденних кроків.

Меліса Зентено

Співробітник редакції церковних журналів

Писання заохочують нас ставати такими, як Ісус Христос і “поводитись так, як поводився Він” (1 Івана 2:6). Але зробити перший крок може бути нелегко—особливо коли ви не знаєте, як почати.

Вам допоможе книга *Проповідуйте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння*. Ви можете подумати, що це лише підручник для місіонерів повного дня, але насправді—це важливий засіб, що допоможе вам зробити перший крок до мети—стати такими, як Спаситель. Мета 6-го розділу—допомогти вам зрозуміти і застосовувати 9 конкретних якостей, притаманних Христу.

Далі подано ідеї щодо того, як користуватися книгою *Проповідуйте Мою євангелію* та Писаннями у процесі розвитку якостей, притаманних Христу:

- Щоб почати, зверніться до “Вправи на характер” у кінці розділу 6 путівника *Проповідуйте Мою євангелію* (с. 133). Ця вправа може допомогти вам визначити, які якості вже зараз є вашою духовною силою, а над якими вам треба працювати.

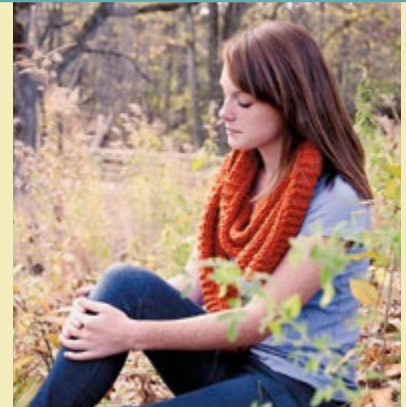

НЕДІЛЬНІ УРОКИ

Тема цього місяця:

Ставати більше схожими на Христа

ПРИЄДНУЙТЕСЯ ДО РОЗМОВИ

Упродовж жовтня ви будете навчатися тому, як ставати більш схожими на Христа (якщо у вашому приході чи філії є нові уроки вашою мовою). Після прочитання цієї статті з молитвою оберіть рису характеру, над якою будете працювати цього тижня або місяця. Ви можете встановити ціль, а потім оцінювати свій розвиток. Наприклад, чи були ви більш милосердними, більш слухняними або терплячими? Як ваша мета бути більш схожим на Христа допомагає в подоланні труднощів. Ви можете поділитися своїм досвідом з іншими молодими людьми або із сім'єю.

- Закінчивши вправу, з молитвою оберіть рису, яку будете розвивати. Ви також можете прочитати про цю рису в розділі б.
- Встановіть конкретні, помірні цілі, які допоможуть вам розвинути цю рису. Встановіть часові межі, упродовж яких будете працювати над цією метою. Потім оцініть, яких успіхів ви досягнули. Наприклад, якщо ви намагаєтеся бути більш милосердними, ви можете встановити ціль казати щось хороше про свого брата чи сестру три рази на день упродовж тижня. У кінці тижня ви зробите оцінку того, як справилися з досягненням своєї мети і зробите необхідні зміни, які допоможуть вам далі вдосконалюватися.
- У книзі *Проповідуйте Мою євангелію* містяться уривки з Писань, які слід вивчати, працюючи над кожною рисою характеру. Ви можете з молитвою вивчати вказані уривки з Писань і записувати свої враження під час читання.

- Просіть у Небесного Батька допомоги в розвитку якостей, притаманних Христу. Просіть про конкретну допомогу, наприклад: "Будь ласка, дай мені сили подолати свій гнів, коли брати і сестри беруть мої речі". Чим конкретніші ваші молитви, тим легше вам буде розуміти відповіді Господа.

Ставати такими, як наш Спаситель Ісус Христос—це поступовий процес і завдання на все життя. Іноді це може здаватися складнішим за вищу математику. Однак не впадайте у відчай. Господь пообіцяв: "Той, хто сприймає світло і залишається в Богові, сприймає більше світла; і те світло яскравішає і яскравішає аж до дня досконалого" (УЗ 50:24). Коли ми сприймаємо, вивчаємо і застосовуємо світло та істину і продовжуємо йти за Богом кожного дня, ми можемо бути впевнені, що станемо більш схожими на Спасителя, Ісуса Христа. ■

ЩОДЕННІ ЗАВДАННЯ

Невеликі щоденні дії—це кроки на шляху до того, щоб стати, як Спаситель. Ви можете виконувати ці додаткові заходи, які допоможуть вам розвивати якості, притаманні Христу:

- Читайте уривки з Писань, вказані в Путівнику по Писаннях, що стосуються риси характеру, яку ви хочете розвивати.
- Моліться щодня, аби мати бажання змінитися і силу, щоб покращуватися.
- Ведіть щоденник для ведення записів про свої успіхи.
- Поговоріть з батьками. Розкажіть їм про свої цілі, щоб вони могли вам допомагати.

“Що мені сказати нечлену Церкви, який запитує, чому деякі члени Церкви не живуть за нашими нормами?”

Було б так чудово, якби всі члени Церкви жили повною мірою за євангелією. Вони не лише мали б більше благословень у своєму житті, але й були б хорошим прикладом для тих, хто їх оточує. Але ми—смертні, тож маємо певні недоліки. Головна причина того, що деякі люди більш віддано живуть за євангелією, ніж інші, полягає в тому, що всі ми знаходимося на різних етапах свого навернення, і сила нашого свідчення не однакова. Кожен має різні випробування, різні джерела допомоги та людей, які нас підтримують.

Нечлени Церкви можуть не розуміти такі слова, як “навернення” і “свідчення”, але вони розуміють, що кожна людина може вирішувати, як їй жити. Ви можете пояснити, що так має бути за задумом Небесного Батька. Він дав нам свободу волі, щоб, вибираючи вірно, ми зростали духовно. Але Небесний Батько також знав, що кожен—за винятком Ісуса Христа—помилятиметься, тож Він дав нам Спасителя. Завдяки Спокуті ми можемо каятися, отримувати прощення, навчатися на своїх помилках і жити далі.

Ви також можете пояснити, що ми не засудуємо тих, хто не дотримується норм Церкви. Натомість ми намагаємося допомагати їм, розуміти їх і бути з ними терплячими. Хоча ми не потураємо гріху, однак і не засудуємо грішника (див. Іван 8:11). Покаяння є завжди можливим для всіх нас.

Досліджуйте Писання

Відповідь на запитання можна знайти в Писаннях. Коли люди не дотримуються заповідей, нам не слід судити (див.

Матвій 7:1). У Римлянам 3:23 сказано: “Бо всі згрішили, і позбавлені Божої слави”. Однак правда й те, що члени Церкви повинні намагатися бути слухняними.

Медісон М., 13 років, шт. Техас, США

Навчайте про Спокуту

Коли люди кажуть щось подібне, то замість того, щоб знаходити помилки у тих членів Церкви, які не виконують

правила, я користуюся нагодою навчати про Спокуту. Я кажу їм, що бути мормоном не означає бути досконалим. У нас є Спокута, завдяки якій ми можемо каятися у своїх гріхах і виправляти помилки. Це, як правило, відкриває двері для багатьох інших запитань.

Джейд Х., 16 років, шт. Орегон, США

Церква вчить нас робити добро

Як і всі інші, члени Церкви мають труднощі та спокуси. Усі ми маємо слабкості, але це не означає, що ця Церква не є істинною.

Це Церква Ісуса Христа, яка допомагає людям дізнатися про

Відповіді слід розглядати як допомогу і спрямування, а не як офіційне проголошення вчень Церкви.

істинну євангелію і отримати піднесення. Тілесна людина не виконує заповіді (див. Мосія 3:19), і в цьому немає вини Церкви. Церква вчить нас чинити добро. Але всі ми маємо вибір.

Лавінія С., 19 років, Булакан, Філіппіни

Норми дані для нашого щастя

Це запитання дуже мені близьке, оскільки я знаю кількох людей, чий вибір віддалив їх від євангелії. Господь дає

нам заповіді заради нашого щастя і для того, щоб “здійснити безсмертя і вічне життя людини” (Мойсей 1:39). Господь хоче, аби ми повернулися до Нього, однак Він хоче, щоб ми робили власний вибір. Саме тому деякі люди не живуть за нашими нормами. Норми допомагають особисто мені, оскільки я знаю, що Небесний Батько дав їх мені, аби я могла повернутися і жити з Ним та бути щасливою. Для мене вони є доказом Його любові.

Морган Д., 18 років, Лангедок-Россільйон, Франція

Моліться за них і відвідайте їх

Члени Церкви, які не живуть за нашими нормами, можуть не мати свідчення, зосередженого на Ісусі Христі. Ми повинні молитися за них, аби вони прагнули проводу Духа і були здатні здобути особисте свідчення. Ми повинні відвідувати цих людей і допомагати їм прийти до Христа.

Андреа С., 13 років, Ліма, Перу

Будьте прикладом

Ця Церква є важливою для того, щоб допомагати нам виконувати заповіді Небесного Батька і жити з Ним знову. Але

лише те, що людина належить до Церкви, не означає, що вона завжди буде хорошою. Погляньте на сьогоднішній світ, сповнений злочестивості й мерзот, хоча у світі є багато людей, які вирішили йти за Ісусом Христом у доземному житті. Я вважаю, що найкраще, що ми можемо робити—це показувати приклад нашим друзям.

Каден С., 15 років, шт. Юта, США

Жити за своїми нормами

У будь-якій організації чи релігії є люди більш віддані й менш віддані. Нам лише треба жити за нормами найкращим

чином і сподіватися та молитися, що й інші так робитимуть.

Марен С., 16 років, шт. Аризона, США

БАЧИТИ ІНШИХ ТАКИМИ, ЯКИМИ ВОНИ МОЖУТЬ СТАТИ

“У нас є відповідальність бачити

інших не такими, якими вони є, але такими, якими вони можуть стати. Я прошу вас думати про них саме таким чином”.

Президент Томас С. Монсон, “Бачити інших такими, якими вони можуть стати”, *Ліягона, лист. 2012, с. 70.*

НАСТУПНЕ ЗАПИТАННЯ

“Я намагаюся контролювати свої думки, але є так багато спокус. Як я можу мати чисті думки?”

До 15 листопада надсилайте свої відповіді і, за бажанням, фотографії високої якості на адресу liahona@ldschurch.org або поштою на адресу на с. 3.

До свого листа чи електронного послання необхідно додати наступну інформацію й дозвіл: (1) повне ім'я, (2) дату народження, (3) назву приходу або філії, (4) назву колу або округу, (5) ваш письмовий дозвіл і, якщо вам менше 18 років, письмовий дозвіл батьків (можна в електронному вигляді) на публікацію вашої відповіді та фотографії.

Старійшина
С. Скотт Гроу
Сімдесятник

Надавати вам допомогу в покаянні—це одна зі складових покликання єпископа. Ваша совість підкаже вам, коли необхідно з ним поговорити.

Ви можете не розуміти, чому вас навчають сповідуватися своєму єпископу або президенту філії, коли ви припускаєтеся серйозних гріхів. Ви можете казати собі: “Хіба покаяння—це не особисті стосунки між мною і Господом? Якщо я облишив свою гріховну поведінку і зізнався в ній Богу, навіщо мені говорити з єпископом?”

Чому саме з єпископом, а не з кимось іншим?

Багатьом молодим людям легше зізнатися у своїх помилках батькам або провідникам молоді. Хоча ваші батьки і провідники молоді можуть надати необхідну підтримку і пораду, Господь проголосив, що єпископ є загальним суддею в Ізраїлі (див. УЗ 107:72, 74). Він має відповідальність визначити гідність членів Церкви у своєму приході. Завдяки висвяченню та праведному життю єпископ має право на отримання одкровення від Святого Духа стосовно членів свого приходу, у тому числі й вас.

Єпископ може допомагати вам під час процесу покаяння таким

ЧОМУ І В ЧОМУ МЕНІ НЕОБХІДНО СПОВІДУВАТИСЯ ПЕРЕД МОЇМ ЄПИСКОПОМ?

чином, як не можуть це зробити ваші батьки або інші провідники. Якщо гріх достатньо серйозний, він може прийняти рішення щодо обмеження ваших привілеїв у Церкві. Наприклад, під час процесу покаяння він може попросити вас не приймати причастя чи не застосовувати священство упродовж певного періоду часу. Він працюватиме з вами і визначить, коли ви знову станете гідні, щоб брати участь у цих священнодійствах.

Ваш єпископ порадить вам, що робити, аби зміцнити вашу здатність опиратися спокусі. Він може заохочувати вас вивчати певну

доктринальну тему, наприклад, покаяння, а потім попросить розповісти йому, що ви засвоїли. Він може попросити вас кожного тижня зустрічатися з ним, щоб розповісти, яким чином ви уникаєте спокусливих ситуацій.

Коли я маю з ним поговорити?

Ви можете думати: “Все це добре, але як я знатиму, чи скоєне мною є достатньо серйозним, аби говорити про це з єпископом?” Відповідь є короткою: “Ваша совість вам підкаже”. Коли вас мучать докори сумління, відразу ж дійте (див. Алма 34:31–34).

Говорячи про гріх, цар Венямин навчав: “Я не можу сказати вам про все те, коли ви можете вчинити гріх; бо є різні шляхи і засоби, а саме, їх так багато, що я не можу перелічити їх” (Мосія 4:29). Тож замість того, щоб робити докладний перелік того, у чому ви маєте сповідуватися єпископу, хочу просто поділитися кількома принципами, які допоможуть вам прийняти таке рішення.

У чому мені слід сповідуватися?

Я знаю, що ви намагалися бути слухняними, але, можливо, припустилися кількох помилок—навіть серйозних помилок. Більшість помилок, яких припускаються люди, можна вирішити за допомогою особистої молитви та щирого покаяння. Деякі помилки, особливо ті, що стосуються аморальності, вимагають покаяння перед єпископом, перш ніж ви зможете отримати прощення від Господа.

Коли ви думаєте про зроблені помилки, то можете почуватися винними, неспокійними, нещасливими або навіть нещасними. Якщо ви маєте якісь із цих почуттів, тоді вам, мабуть, треба поговорити з єпископом про ці помилки.

Не намагайтеся виправдовувати себе або свій гріх. Ви можете думати: “Я надто збентежений, щоб розповідати єпископу про те, що зробив. Він думає, що я не такий. Він буде приголомшений, якщо я розповім про те, що накоїв. Він більше не буде мене любити”.

Я обіцяю, що Він не буде вас засуджувати. Як служитель Господа

він буде добрим і з розумінням вислухає. Потім він допомагатиме вам упродовж процесу покаяння. Він є Господнім посланцем милосердя, аби допомагати вам очиститися через Спокуту Ісуса Христа.

Господь сказав: “Ось, хто покався у своїх гріхах, того прощено, і Я, Господь, не пам’ятаю їх більше.

По цьому ви можете знати, чи покалася людина у своїх гріхах—ось, вона зізнається в них і полишить їх” (УЗ 58:42–43).

Коли ви сповідаєтеся у своїх гріхах і облишите їх, Господь простить вас. Ви вже не будете відповідати перед Ним за ці гріхи, коли настане час вашого суду.

А якщо я не сповідаюся?

Іноді людина припиняє чинити неправильно, але ніколи не сповідється перед своїм єпископом, коли є в цьому необхідність. В результаті ця людина продовжує нести тягар свого гріха самотужки, замість того, щоб дозволити Спасителю забрати цей гріх.

Дозвольте навести приклад. Якось увечері багато років тому я проводив співбесіду з дорослими членами Церкви для поновлення їхньої храмової рекомендації. На співбесіду прийшла жінка середнього віку. Вона мала храмовий шлюб і була активною у Церкві все своє життя.

Я відчув у її душі дуже глибокий смуток. Під час співбесіди я отримав духовне спонування. Я сказав їй: “Сестро, я маю відчуття, що ви скоїли серйозний

гріх у підлітковому віці, у якому не сповідалися своєму провіднику священства. Чи не хочете ви розповісти про це мені?”

Жінка відразу почала плакати. Вона сказала, що це дійсно так, але їй завжди було надто соромно зізнатися про це єпископу. Під час своєї розповіді про те, що вона вчинила, ця сестра навела достатньо деталей, аби я міг визначити її гідність.

Зізнання в гріху провіднику священства стало кінцем її процесу покаяння, а не його початком. Вона несла непотрібний тягар і смуток того гріха понад 30 років.

Оскільки вона зробила завершальний крок у покаянні, її провину було змито. Я час від часу бачив її після тієї вечірньої співбесіди. Її обличчя почало сяяти, і вона була щасливою.

Я хочу, аби ви знали, що я не пам’ятаю її прізвища. Господь забирає такі спогади від єпископів. Але я дійсно пам’ятаю ось що: завдяки сповіді перед своїм провідником священства жінка середнього віку зняла своє почуття провини, яке несла надто багато років.

Будь ласка, не припускайтеся цієї помилки. Якщо у вас є відчуття провини, але ви не впевнені, чи вам треба сповідатися перед єпископом, зустріньтеся з ним. Дозвольте йому допомогти вам. Не беріть на себе ризик нести непотрібний тягар все життя, бо ви будете почуватися нещасними. Сповідь перед єпископом та ваше покаяння дадуть можливість

Господу зняти тягар з вашої душі (див. Ісаїя 1:18).

Чому мені необхідно покаятися?

Своєю спокутною жертвою Ісус Христос сплатив ціну гріхів усіх людей. Він запрошує вас покаятися і уникати непотрібного смутку і страждань. “Покайся, щоб ... не були твої страждання тяжкими—наскільки тяжкими, ти й не знаєш, настільки винятковими, ти й не знаєш, так, як важко їх зносити, ти й не знаєш.

Бо знай, Я, Бог, вистраждав це за всіх, щоб їм не страждати, якщо покаються;

Але якщо вони не покаються, вони повинні страждати саме так, як Я. ...

Отже, Я наказую тобі знову покаятися, ... і зізнатися у своїх гріхах, щоб не страждати тобі від тих покарань, про які Я сказав” (УЗ 19:15–17, 20).

Я свідчу, що Своїми стражданнями Ісус Христос уже сплатив ціну за ваші гріхи. Ви можете отримати прощення, якщо каєтеся. Не намагайтеся сплатити ціну за свої гріхи. Скільки б ви не страждали, це не викупить вас; ви можете отримати прощення лише через Спокуту.

Тож виявляйте віру в Ісуса Христа і Його Спокуту. Я свідчу в ім'я Ісуса Христа, що завдяки покаянню, яке також включає сповідь перед єпископом, коли це необхідно, ви станете чистими. Крім того, завдяки Спасителевій милості—Його силі, що робить все можливим—вас може бути зміцнено у вашій здатності протистояти спокусам у майбутньому. Отже, ви матимете мир у розумі та щастя в цьому житті і успадкуєте вічне життя у світі прийдешньому. ■

НАШ ВЕЛИКИЙ ЛІКАР

“Спасителя часто називають Великим Цілителем. ... Вина для нашого духа є тим самим, що біль для нашого тіла,—попередженням про небезпеку і захистом від ще більшого пошкодження. Зі Спокути Спасителя тече цілющий бальзам втішення, який може зцілити наші духовні рани і усунути вину. Однак цей бальзам може бути застосований лише через принципи віри в Господа Ісуса Христа, покаяння і постійного послуху. Результатами щирого покаяння є мир сумління, вітха і духовні зцілення та оновлення.

Ваш єпископ або президент філії є помічником духовного лікаря, уповноваженим допомагати вам покаятися і зцілитися”.

Старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Ми віримо, що повинні бути цютивими”, *Ліягона*, трав. 2013, с. 44.

Старійшина О. Вінсент Хелек
Сімдесятник

Запроси Спасителя

“Ось, Я стою під дверима та стукаю: коли хто почує Мій голос і двері відчинить, Я до нього ввійду” (Об’явлення 3:20).

Коли я був хлопчиком, на Різдво мама виставляла зображення Спасителя, Який стукає у двері. Ми ще не були членами Церкви, і я завжди запитував: “Чому Ісус стукає у двері? Хто за дверима?”

Через кілька років я зрозумів, що на зовнішній частині дверей, у які стукає Спаситель, немає ручки. Людина, яка знаходиться в будинку, має відкрити двері. Тепер я знаю, хто знаходиться за дверима. Ми! Спаситель стукає, а всі ми маємо відкрити двері і запросити його увійти в наше життя.

Коли я був підлітком, то вирішив запросити Спасителя у своє життя, охрестившись і ставши членом Церкви. Мої друзі були для мене хорошим прикладом. Так само і моя

бабуся. Вона була храмовим працівником у Лос-Анджелеському храмі, Каліфорнія. Вона виходила з дому о 4 ранку, аби служити Господу в храмі.

Усього через два роки після хрещення я вирішив, що хочу служити Господу на місії повного дня. Під час місії я допоміг багатьом людям дізнатися про Спасителя, аби й вони могли запросити Його у своє життя.

Пізніше я служив президентом місії на Самоа. Я завжди запитував нових місіонерів, коли саме вони вирішили служити на місії. Багато з них казали, що вирішили служити, коли були в Початковому товаристві!

Початкове товариство допоможе вам підготуватися до місіонерського служіння. Навчайтеся якомога більше. Встановіть мету служити на місії. Тоді й ви зможете допомагати людям запрошувати Спасителя у своє життя. Служіння на місії змінить ваше життя—так само, як змінило моє. ■

ЗОВСІМ НОВИЙ

*Розносити причастя—це велика відповідальність.
А якщо він щось переплутає?*

Джейн Мак-Брайд Чоейт

Ґрунтується на справжніх подіях

“Усі ті, хто приймає це священство, приймає Мене, каже Господь” (УЗ 84:35).

Бенджі стояв перед дзеркалом, поправляючи краватку. Біла сорочка і сині брюки сиділи на ньому ідеально. Волосся було причесане. Безсумнівно, було видно, що він готовий до висвячення дияконом. То чому ж він так хвилюється?

Бенджі схопив свої Писання і вийшов з кімнати. Він намагався не думати про те, що сьогодні в церкві все буде по-іншому. І крім того, був новий обов'язок у священстві, який не давав йому спокою, як тільки він згадував про нього: рознесення причастя. А якщо він помилиться, коли вперше буде розносити причастя наступного тижня? Він намагався забути про це також, коли виходив з дому.

Причасні збори пройшли так, як і завжди. Але після цього Бенджі пішов разом із сім'єю до офісу єпископа Саласара. Все було не так, як завжди. Як правило, в цей час він був на вступній частині в Початковому товаристві.

ДИЯКОН

“Якщо ви[, диякони,] будете звеличувати свої покликання, то станете знярядям у Божих руках вже тепер, бо священство, яке в юнакові, є настільки ж могутнім, як і священство в чоловікові, якщо воно застосовується у праведності”.

Старійшина Тед Р. Каллістер, сімдесятник, “Сила священства, яка в юнакові”, *Ліягона*, трав. 2013, с. 54.

Бенджі сів, а тато, єпископ, президент Товариства молодих чоловіків і радники в єпископаті поклали руки йому на голову. Батько дарував йому Ааронове священство. Під час благословення неприємне відчуття в животі у Бенджі зникло. Він відчував спокій і радість.

Бенджі встав і кожному потиснув руку. Потім він обняв маму і свого брата Джея та маленьку сестричку Мірасоль.

Після цього він пішов на Недільну школу. Хоча нові уроки відрізнялися від тих, що були в Початковому товаристві, однак все на них було знайомим. Урок був про молитву. Раніше, в Початковому товаристві, у нього було багато уроків про молитву. Бенджі з полегшенням зітхнув. Може бути дияконом не так уже й важко.

“Це буде чудово,—сказав Джей Бенджі після Церкви.— Я благословлю причастя, а ти його рознесеш”.

Неприємне почуття в животі знову з’явилося. “Так, чудово”,—сказав він спокійно. Якраз про

рознесення причастя Бенджі й хвилювався найбільше!

Пізніше того вечора Бенджі підійшов до тата, який сидів на дивані й читав. “А якщо я когось пропущу і ці люди не приймуть причастя?—запитав він.— А якщо я спіткнуся?” Він ясно уявив картину, як таця падає на підлогу й стаканчики з водою розлітаються повсюди.

Тато стиснув плече Бенджі. “Я пам’ятаю, як вперше розносив причастя. Я, мабуть, ще більше переживав, ніж ти зараз”.

Бенджі закліпав очима від здивування. “Ти? Ти ж нічого не боїшся!”

Тато засміявся. “Я боявся багато разів. Знаєш, що допомогло мені подолати хвилювання?”

Бенджі на мить задумався. “Молитва?”

Тато усміхнувся. “Правильно. Молитва. І мій батько дав мені благословення. Хочеш, щоб і я дав його тобі?”

Бенджі відразу ж закивав.

“Так! Я дуже цього хочу”.

Сім’я зібралась у вітальні. Тато поклав руки на голову Бенджі.

Коли він промовляв, Бенджі відчув, як навертаються сльози.

“Пам’ятай,—сказав тато в благословенні,—ти отримав священство через священний обряд. Небесний Батько дав нам священство, щоб ми могли служити іншим. Якщо ти зможеш це робити зі щирим серцем, то будеш мати благословення у цьому та в усьому іншому”.

Весь тиждень Бенджі в молитві просив про допомогу. Наступної неділі він разом з іншими дияконами стояв перед присутніми в каплиці. Він уважно слухав, як Джей благословляв хліб.

Раптом він знову почав хвилюватися. Чи зможе він це зробити? Це є таким важливим! Потім він пригадав обіцяння з татового благословення. Його занепокоєння минуло, як тільки він відчув Духа.

Бенджі взяв тацю й упевнено рушив до призначених йому рядів. Він обережно передав тацю жінці в першому ряду.

Вона усміхнулась йому. Бенджі уміхнувся у відповідь, знаючи, що він служить Господу. ■

Очікування В Уінтер-Квортерз

Уінтер-Квортерз

ШЛЯХ ЧЕРЕЗ АЙОВУ

АЙОВА

Наву

Дженніфер Медді

Нове місто

Після того, як пророка Джозефа Сміта було вбито, місто Наву, шт. Іллінойс, стало небезпечним місцем. Святі втікали зі своїх домівок, аби знайти безпечніше місце для життя. У лютому 1846 року перша група святи почала свій перехід на захід, але погана погода і хвороби уповільнили їхній рух. До того часу, як вони перетнули шт. Айова, було вже надто пізно того ж року добиратися до Скелястих гір до настання зими. Тож провідники Церкви обрали місце, де святі могли перезимувати. Вони назвали його Уінтер-Квортерз (Зимові квартири).

Ця експозиція в Центрі переходу мормонів на захід в Уінтер-Квортерзі відтворює табір в Айові, де Вільям Клейтон написав гімн "Вперед, святі" (Гімни, № 17).

Спільна праця

Дехто почав будувати будинки з колод або дерну. Інші жили в наметах і в землянках. Святі намагалися бути радісними упродовж довгої холодної зими. Вони допомагали одне одному. Вони ходили на концерти, співали і танцювали. Вони побудували чотири лісопильні, міську управу і фабрику з виготовлення кошиків.

Просування вперед

Час, проведений святими в Уінтер-Квортерз, був важким. Багато людей померло. Однак у піонерів була віра, що Господь благословить їх і допоможе дістатися до Сіону. Коли нарешті настала весна, перша група піонерів залишила Уінтер-Квортерз і вирушила в Долину Солоного озера.

Сьогодні ви можете побачити прекрасний храм в Уінтер-Квортерз, шт. Небраска, й відвідати Центр переходу мормонів на захід, що розташований в цьому місті, аби більше дізнатися про піонерів. ■

У Центрі переходу мормонів на захід ви можете побачити речі, які святі брали у подорож. Церковні провідники сказали, що треба взяти борошно, спеції, рис, боби та дійних корів.

Деякі святі побудували дерев'яні будиночки, в яких вони жили в Уінтер-Квортерз.

Святі зупиняються в Уінтер-Квортерз

Арі Ван де Граафф

На певний час піонери зупинялися в Уінтер-Квортерз, щоб перезимувати, а потім продовжити свій перехід на захід. Чи зможете ви знайти заховані предмети на цьому малюнку?

Олівець

Шматочок
пирого

Каструля

Ложка

Лопатка

Книга

Гайковий
ключ

Чашка

Пластир

Кегля для
боулінга

Морква

Льодяник

Голка

Годинник

Груша

Як Ісус Христос промовляє до пророків?

**Старійшина
Д. Тодд
Крістофферсон**

З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Члени Кворуму Дванадцятьох Апостолів покликані як особливі свідки Ісуса Христа.

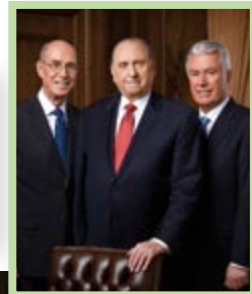
Він може послати посланця чи явитися особисто.

Він може промовляти Своїм власним голосом або голосом Святого Духа.

Він може промовляти до Своїх служителів особисто або звертатися до них, коли вони радяться разом.

Зі статті "Учення Христа", *Ліягона*, трав. 2012, сс. 86–90.

ЗЛІВА ЗА СТРІПКОЮ ГОДИННИКА, ПОЧАНАЮЧА ЗГОРИ: ПЕРШЕ ВИДІЛННЯ: ХУДОЖНИК ДЖОН СКОТТ © IRI, ДЖОЗЕФ СМІТ ОТРИМУЄ ПЛАСТИНА, ХУДОЖНИК КЕННЕТ РАЙЛІ © IRI, ФОТОГРАФІЯ ДЕВІДА ВІЛЬЯМА НЬОМЕНА © IRI, ФОТОГРАФІЯ ВІСАРН ПНОТОБАРНУ, ЕНОШ МОЛИТЬСЯ: ХУДОЖНИК РОБЕРТ Т. БАРЕТТ, © IRI

Як могла
Емма бути такою
доброю, якщо
Віолета була та-
кою поганою?

Допомога

Шарлотт Мей Шеппард

Ґрунтується на справжніх подіях

*“Люби свого ближнього,
як самого себе” (Марк 12:31).*

Емма сильніше стиснула свій рюкзак, коли заходила в новий клас. То був перший день у школі. Вона одягнула свою улюблену сукню, а мама приготувала особливе пригостення для сніданку в школі—крекер у вигляді звірят.

“Сьогодні буде чудовий день,—подумки сказала Емма собі.— Поки”.

Ема зупинилася і обвела поглядом клас. Вона там була. Віолета.

Минулого року Віолета нікому не давала гратися на драбинках під час перерв. Вона дражила Емму і навіть украла у неї найкращу подругу!

Віолета побачила Емму й показала їй язик. Емма пильно на неї подивилася і ще сильніше стиснула рюкзак. Весь минулий рік Віолета поводитися вороже і здавалося, що в цьому році нічого не зміниться.

“Вітаю з початком нового навчального року!— сказала місс Калдвелл, стоячи перед класом.— Зараз я вас розсажу”.

Парти були розставлені у класі по дві. Місс Калдвелл

провела пальцем по списку.

Потім вона вказала на пару парт у задньому ряду. “Емма. Сідай там позаду”.

Емма сіла за одну з задніх парт. Вона сподівалася, що поруч сяде Лізелль. Або Джаймі. Або “Віолета”.

Емма різко підняла голову. Чи правильно вона почула?

Так. Пані Калдвелл все ще показувала на парту поруч з нею. “Віолето, ти будеш сусідкою Емми”,—сказала вона.

Віолета неохоче попрямувала до Емми з насупленим обличчям. Емма поклала голову на парту й не відводила погляду від стіни. Це буде довгий рік.

На уроці математики місс Калдвелл написала для класу на дошці кілька задач. Ви можете працювати самостійно або зі своїм сусідом”,—сказала вона.

Емма відразу ж схилилася над своєю роботою, роблячи вигляд, що вона дуже зайнята. Задачі були дуже простими. Вона просто намагалася уникати Віолети. Вона не дивилася на неї весь ранок.

Емма відчула, як хтось ткнув її у плече. Здавалося, що то був олівець. Емма не звертала уваги.

Ще один дотик олівця. То була Віолета! Емма працювала, не відриваючись.

Третій поштовх олівцем був достатньо сильним, навіть болісним. Емма відчула, як закипає зсередины. Чи так буде продовжуватися увесь рік? Вона вже хотіла підняти руку і сказати місс Калдвелл. А може вона просто пошла Віолеті ще один суворий погляд.

Віолеті

Тоді Емма почула схлипування. Невже хтось плаче? Ще один дотик олівцем. Вона підняла голову й побачила, що на неї дивиться Віолета. У руці вона тримала олівець, а на очах були сльози. На її аркуші скрізь виднілися сліди від гумки.

Віолета крутила олівець у руках. “Чи можеш мені допомогти?” — запитала вона тихо.

Емма дивилася на неї хвилину, зовсім приголомшена. Віолета просила у неї про допомогу? Після того, як вона так погано ставилася до Емми? Емма відвернулася і продовжувала вирішувати задачу. Віолета може працювати сама. Вона не заслуговує на Емнину допомогу, навіть не зважаючи на те, що вона ...

... її сусідка?

Емма мовчки дивилася вперед. Вона чула, як Віолета тихенько плаче поруч з нею. Писання завжди навчають любити ближнього, але ж Віолета була іншою! Емма просто сиділа поруч з нею у класі!

Емма знову взялася до роботи. Тоді вона зупинилася. А може Віолета не є іншою. Може, коли Писання навчають любити свого ближнього, то це включає кожного. Навіть поганих людей. Навіть, коли це тяжко.

Емма зітхнула і повільно відкладала олівець. Вона повернулася

до Віолети й зробила зусилля, щоб усміхнутися. “Тобі допомогти?” — запитала вона.

Віолета закивала головою, витираючи сльози рукою.

Емма схилилася над роботою Віолети й почала допомагати з вирішенням першої задачі. Вона вже відчула тепло всередині. Їй подумалося, а може Віолета любить крекери, у вигляді тварин. ■

НАСЛІДУВАТИ ІСУСА

Ісус хоче, щоб ми любили кожного. В Писаннях Він навчає нас любити свою сім'ю і друзів, та по-доброму до них ставитися. Ісус також навчав: “Любіть ворогів своїх, благословляйте тих, хто вас проклинає, творіть добро тим, хто ненавидить вас” (Матвій 5:44). Це означає, що навіть коли хтось не дуже до вас привітний, ви можете наслідувати Ісуса й намагатися бути другом.

Я ділитимуся євангелією з усіма Божими дітьми

ЗЛВА: ІЛЮСТРАЦІЯ МАРКА ДЖЕРМАНА; СТРАВА ЗА ГОДИННИКОВОЮ СТІЛКОЮ,
ПОЧИНАЮЧИ З ВЕРХНЬОЇ ЛІВОЇ; ІЛЮСТРАЦІЯ ДЖИМА МЕДСЕНА, ДЖЕРЕДА БЕК-
СТРЕНДА, ЕРКА БАРКЛАЙ І СЕЛЕСТИ СМІТ

Чи їли ви коли-небудь щось настільки смачне, що вам хотілося поділитися цим з іншими? Пророк Легій якось бачив уві сні, що він їсть чудовий плід. Він був таким смачним, що “[його] душа сповнилася надзвичайно великою радістю” (1 Нефій 8:12). Легій хотів, щоб і його сім’я скуштувала цей смачний плід.

Плід уві сні Легія—це символ любові Небесного Батька. Легій хотів, щоб його сім’я відчула любов Небесного Батька. Він хотів поділитися з ними євангелією, бо знав, що це принесе їм щастя.

Часто діти дуже добре діляться євангелією з іншими людьми.

Восьмирічна Марія бачила

місіонерів на вулицях Еквадору. Вона запитала, чи не будуть вони її навчати євангелії. Місіонери прийшли в дім Марії, щоб навчати її сім’ю. Марія була першою, хто охристився у її сім’ї. Вона дуже раділа, коли вся її сім’я згодом приєдналася до Церкви.

Дев’ятирічний Ерік так радів, що братиме участь у виступі Початкового товариства на причасних зборах, що запросив своїх сусідів. І вони прийшли.

Обоє цих дітей поділилися чимось цінним з людьми, яких вони люблять. Якщо ви будете ділитися євангелією, ваше свідчення зростатиме. Як і Легій, ви відчуєте “надзвичайно велику радість”. ■

ІНФОРМАЦІЙНІ КАРТКИ

Ви можете ділитися євангелією, роздаючи інформаційні картки. Просто приклейте картки, що на наступній сторінці, на картон. Потім виріжте картки і на звороті напишіть своє послання.

ПІСНЯ ТА УРИВОК З ПИСАНЬ

- “Ми людям світло несемо”,
Збірник дитячих пісень, сс. 92–93.
- Матвій 5:16

ЗАПРОШЕННЯ ДО ОБГОВОРЕННЯ

Ви можете попросити кожного члена сім’ї намалювати свій улюблений плід. На звороті малюнка кожний може написати, як євангелія благословила його життя. Потім ви можете разом обговорити, як можна ділитися євангелією з друзями та сусідами.

“Не бійся, бо Я з тобою!”

Буття 26:24

“Блаженні миротворці”.

Матвій 5:9

“А ви один до одного будьте ласкаві, милостиві, прощаючи один одному”.

Ефесянам 4:32

“Подяку складайте за все”.

1 Солунянам 5:18

The Statue of Liberty is shown in the background on the left side of the page, holding her torch high. The background is a clear blue sky.

Камілла з міста Нью-Йорк

Дев'ятирічна Камілла має багато друзів. “Найбільше у друзях мені подобається те, що всі вони різні,—каже вона.— Вони приїхали з різних місць і все роблять по-різному”. Камілла любить навчатися чомусь хорошому від своїх друзів і любить ділитися з ними. Найкраще, чим вона поділилася

з друзями—це євангелія. Переказавши перше уложення віри своїй подрузі Яйлін, Камілла запропонувала її сім'ї зустрітися з місіонерами. Камілла також навчила Яйлін молитися. Тепер Яйлін та її мама є членами Церкви.

Моя подруга Яйлін охристілася у 2011 році. Мені подобається, що ми ходимо до Церкви разом. Я допомагаю їй запам'ятовувати Уложення віри. Ми зараз працюємо над дев'ятим уложенням віри.

Мої улюблені пісні—“Я—Божеє дитя” і “Може сім'я святих жити вічно”. Мій улюблений вірш з Писань—Учення і Завіти 19:23: “Учись від Мене і слухай Мої слова; ходи в лагідності Мого Духа, і ти матимеш мир у Мені”. Цей вірш завжди підбадьорює мене, коли мені сумно.

Мої мама і тато родом з Домініканської Республіки. Мабуть саме тому моя улюблена страва—це рис, боби і курка. Вона нагадує мені про місце, звідки приїхали мої батьки.

Нас у сім'ї п'ятеро. Мою сестру Емілі охрестили і конфірмавали у грудні. Брата Віктора назвали так на честь тата. У мене зараз немає домашньої тварини, але я мрію про черепаху. Мені подобаються черепахи, тому що вони симпатичні й повільні, тож вони не втечуть.

Мені подобається історія про полководця Моронія з Книги Мормона. Мій тато читав її на домашньому сімейному вечорі, і це надихнуло мене зробити свій прапор. Мій прапор нагадує мені про те, хто я і про те, що Небесний Батько завжди зі мною.

НАША СТОРІНКА

Мої батьки навчали мене євангелії і були гарним прикладом для мене з дитинства. Я навчився читати оповідання з Писань для дітей, а зараз я люблю Книгу Мормона. Я читаю її кожного дня як самостійно, так і з сім'єю. Аммон—це мій улюблений персонаж з Книги Мормона. Він був великим місіонером. І я таким хочу стати, коли підросту.

Естебан М., 8 років, Колумбія

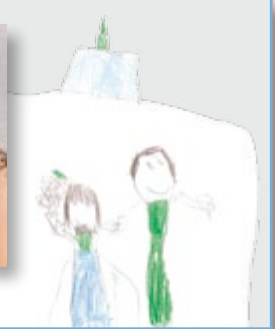

Коли моя сім'я була у відпустці в Панамі—батьківщині моєї мами—батьки повели мою молодшу сестру Йоалібет і мене до Панамського храму в місті Панама. Мама підвела нас, щоб ми доторкнулися до стін храму. Пізніше, коли я розповідав мамі, яке щастя відчував, коли ми були біля храму, вона сказала, що я відчував Святого Духа.

Серхіо Б., 7 років, шт. Флорида, США

Паша З., 9 років, Україна

Коли 6-річній Летиції С. було 3 роки, побудували храм у Куритібі, Бразилія. Їй подобалося ходити до храму, і вона ходила туди кожного дня в останній тиждень проведення днів відкритих дверей. Вона все ще любить ходити до храму і гуляти красиво облаштованою територією біля храму. Летиція також любить малювати і плавати.

**ПОЧАТКОВЕ ТОВАРИСТВО:
ІДІТЬ ЗА ІСУСОМ**

Маурісіо Д., 11 років, Італія, любить причасні збори, бо там він дізнається про Небесного Батька і Ісуса Христа. Йому подобається ходити до Церкви, бо це радісно, цікаво і прекрасно. Він щасливий у Церкві й у нього багато друзів.

Коли ми готувалися до церемонії початку будівництва храму Тіхуана, Мексика, то були дуже щасливі. Ми всією сім'єю пішли служити. Ми прибирали храмову ділянку. Я знаю, що Господь прийде у Свій дім, коли його буде завершено.

Хесус С., 6 років, Мексика

Bảng Khắc
Bảng Vàng

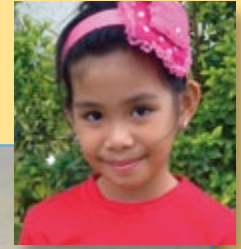
Вивчення Писань допомагає мені вибирати правду.

“Золоті пластини”, П. Туєт Хоа, 10 років, Камбоджа

Я вибираю правду, коли йду за Небесним Батьком та Ісусом Христом.

Н. Ті Лінда, 8 років, Камбоджа

Мій улюблений уривок з Книги Мормона—це історія про Нефія і подорож через море.

Келлі С., 10 років, Філіппіни

Нам треба запечататися у храмі, щоб ми могли сім'єю жити вічно.

Шанна С., 8 років, Філіппіни

Мені подобається ходити до Церкви зі своєю сім'єю і дізнаватися про Ісуса Христа. Вдома я люблю читати і вивчати історії з Писань, співати гімни і грати в ігри під час домашнього сімейного вечора. Євангелія благословляє мою сім'ю і робить мене щасливим. Я вже подарував Книгу Мормона трьом учителям у школі і своєму найкращому другові Мігелю. Моя улюблена пісня в Початковому товаристві “Ми людям світло несемо” (*Збірник дитячих пісень*, с. 92).

Мартім П., 6 років, Португалія

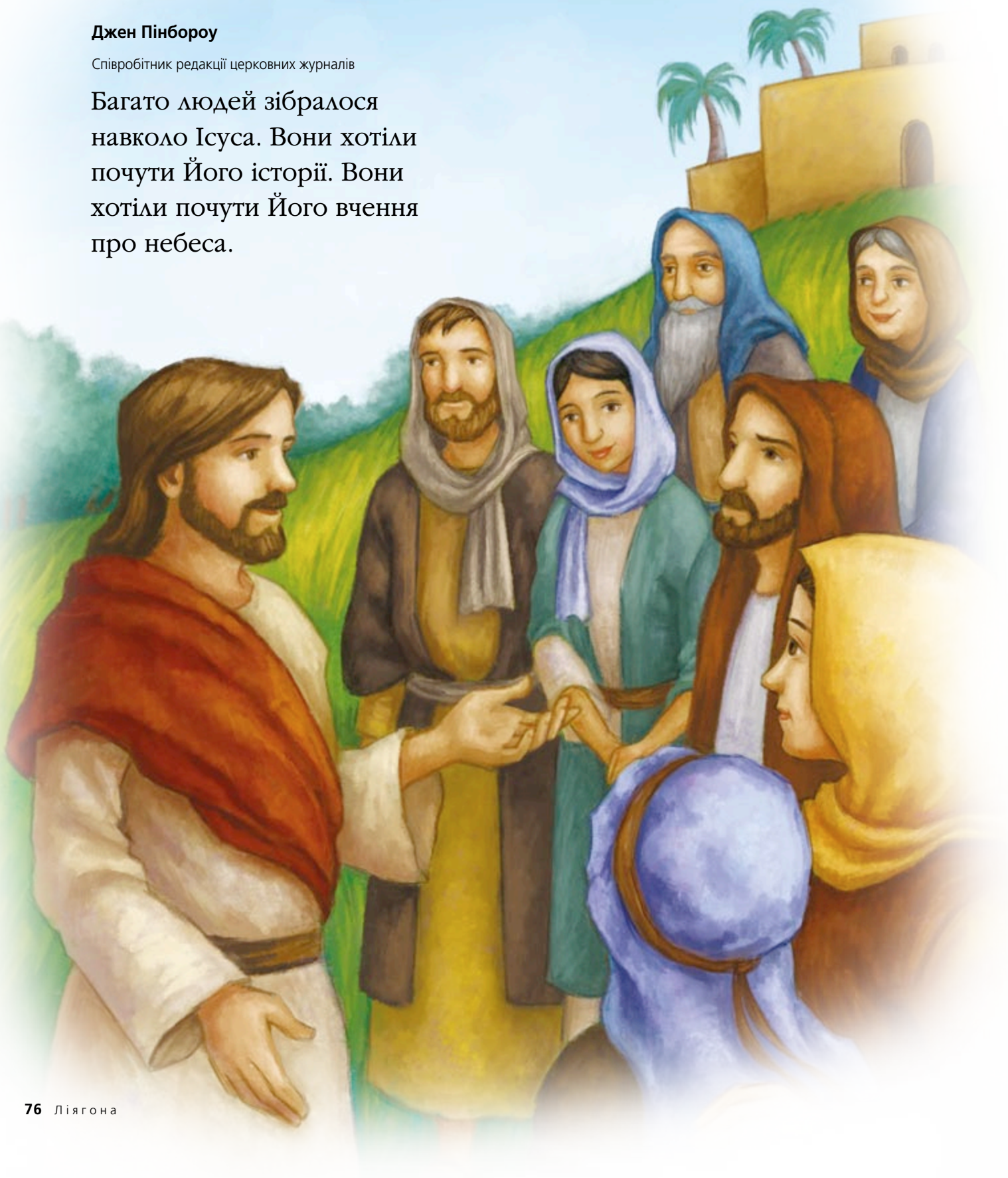
Енріке С., 7 років, Бразилія

Ісус благословляє малих дітей

Джен Пінбороу

Співробітник редакції церковних журналів

Багато людей зібралось навколо Ісуса. Вони хотіли почути Його історії. Вони хотіли почути Його вчення про небеса.

Коли люди були хворі, Ісус їх зціляв. Він uzдоровлював людей, які не бачили. Він uzдоровлював людей, які не чули.

Одного дня люди привели малих дітей, щоб вони побачили Ісуса. Вони хотіли, аби Він благословив дітей. Учні сказали людям, щоб вони не турбували Ісуса. Вони подумали, що у Нього надто багато справ.

У Ісуса не було надто багато справ. Він сказав, щоб учні дозволили дітям підійти до Нього. Він сказав, що царство небесне належить людям, які подібні до дітей.

Ісус любить усіх дітей. Немає значення, хто ви, як виглядаєте або де живете. Ісус любить вас! ■

З Марк 10:13–16.

Ісус благословляє малих дітей

“І Він їх пригорнув, і поблагословив, на них руки поклавши” (Марк 10:16).

Я КЛЯНУСЬ ...

Р. Вел Джонсон

Співробітник редакції церковних журналів

Вираз обличчя моєї мами розбив моє серце. Приголомшення. Збентеження. Розчарування. Ці почуття одне за одним можна було побачити в її очах, а потім вони переросли в одне почуття—зраду.

Хоча вона всі 15 років мого життя навчала мене шанувати Небесного Батька словом і ділом, ось я стою перед нею, винний в тому, що з моїх вуст злетіло дуже непристойне слово.

Я й не думав лаятися. До того року я ніколи не вживав непристойну мову. Але влітку того року я працював на Відділ рибальства й розваг штату Юта й перейняв цю звичку від інших хлопців, які працювали разом зі мною.

Наше головне завдання полягало у викопуванні лопухів уздовж доріг штату. Ми відразу ж погодилися, що *Arctium minus* це дуже поганий бур'ян. Він росте у великій кількості майже скрізь і витісняє більшість інших рослин. Реп'яхи чіпляються до всього, що є поруч.

З лопатами в руках ми боролися з тим ворогом усе літо до повного виснаження—і брудної мови. Спочатку мова моїх товаришів мене ображала. Потім я допускав її. Нарешті й сам почав вживати. На кінець літа лайливі слова причепилися до мене, як реп'ях до собачої шерсті.

Однак реакція моєї мами на слово, що

Лайливі слова причепилися до мене, як реп'ях до собачої шерсті.

злетіло з язика, переконала, що мені слід змінитися.

То було нелегко. Лайка—це не просто підбір слів. Це—стиль мислення. Розмови, які ми ведемо, слова, які читаємо, зображення, на які дивимося, формують наші думки. Невдовзі я зрозумів, що мені потрібно змінити те, що я впустив у свій розум, якщо я хотів змінити слова, які промовляю.

На щастя, я був активним у відвідуванні Церкви та семінарії. Лайка витиснула вищі думки, але потрапляючи в середовище, де мене оточували ті вищі думки, я знову почав їх укорінювати. Я зосередився на щоденному читанні Писань і щоденних молитвах. Я не дивився фільми й телепрограми, які стимулювали появу темних думок.

Поступово я помітив, що моя мова покращується. До кінця року я звільнився від звички лаятися.

Після того випадку я багато чого зрозумів про силу слів. Слова можуть будувати й руйнувати. Вони можуть завдавати болю або зціляти. Вони можуть принижувати або сіяти надію та любов.

Цікаво, що Самого Спасителя, Творця небес і землі, називають Словом (див. Іван 1:1–4; УЗ 93:6–11).

Я зрозумів, що слово *swearing* (лаятися, клястися) в англійській мові має позитивне і негативне значення. Ми клянемося казати у суді лише правду. Ми урочисто обіцяємо, або клянемося, дотримуватися Божих заповідей, коли христимося. Подібним чином ми даємо священне обіцяння дотримуватися храмових завітів, аби отримати найвищі благословення Небесного Батька.

Мораль така: ми стаємо, як Слово, коли наші слова шанують Його і відображають Його славу. ■

ДЕВІД О. МАК-КЕЙ

Девід О. Мак-Кей виріс на сімейній фермі у Хантсвіллі, шт. Юта. Він любив тварин і тримав **коней** усе своє життя. Коли він служив на місії у Великобританії, то знайшов **напис**, який став його девізом: “Ким би не був ти, добре виконуй частину свою”. Він повертався до Великобританії багато разів і освятив **Лондонський Англійський храм** у 1958 році.

“Як батьки і провідники ми повинні допомагати молоді підготуватися не лише до служіння на місії повного дня, яке триває усього декілька місяців, але і до укладання і дотримання храмових завітів, які тривають вічність. Перші кроки можна починати в дитинстві”. Див. “Підлітки і храмові завіти”, с. 18. Ця та інші статті цього номера допоможуть членам Церкви, як молодим, так і літнім, бути краще підготовленими до того, щоб ділитися євангелією та жити за нею.

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

4

0210790192

9

UKRAINIAN

10790 Oct 13